

sinema

sinematek.tv

Romantik

EN ÇOK OKUNAN RESİMLİ
ROMAN MECMUASI
İstisnasız bütün okuyucularına

**PARASIZ
KİTAP DAĞITIYOR**

Kitapları almak için kur'a veya piyango mevzuubahis değildir. Mecmuadaki kuponları göstermek kâfidir.

Romantik

EN ÇOK OKUNAN RESİMLİ
ROMAN MECMUASI
İstisnasız bütün okuyucularına

**PARASIZ
PİKNİK TAKIMI
VERİYOR**

Her zaman her yerde kullanabileceğiniz bu takım tamamen plâstikten yapılmıştır. Piknik takımını almak için hiç bir kur'a ya iştirak edilmeyecektir.

Romantik

EN ÇOK OKUNAN RESİMLİ
ROMAN MECMUASI
İstisnasız bütün okuyucularına

**PARASIZ
MEKTUPLA İNGİLİZCE
DERSİ VERİYOR**

Dersler her hafta mektupla evinize kadar gönderilecektir.

Romantik

EN ÇOK OKUNAN RESİMLİ
ROMAN MECMUASI

yepyeni şekilde ve yepyeni romanlarla bugün çıktı.

BUGÜN

alacağınız bir romantik mecmuası ile en az 50 lira KAZANMIŞ olacaksınız.

sinema

28 HAZİRAN 1961

CİLT : 2 SAYI : 33

FIATI : 150 KURUŞ

Sahibi : Turhan BOZKURT

Yazı İşleri Md. : Rebiî YURDATAP

Hazırhyanlar : Tolun AY, Hayri CANER,
Kudret YÜKSEL, Orhan ÖZTÜRK

YAZI AİLESİ : Sadri ALIŞIK, Tolun AY, Hayri CANER, Utku ERAKALIN, Oğuz EROL, Oktay OKAN, Ağah ÖZGÜÇ, Gıngör ÖZSOY, Yücel ÖZTURAN, Orhan ÖZTÜRK, Halit REFIG, Merâl SAYIN, Engin SUNAR, Özyay SUNAR, Engin ÜNSAL, Melih VASSAF, Kudret Yüksel, Kaya A. ZEREN.

FOTOGRAFLAR : BELLÂ FOTOGRAF Stüdyosu, Faşil DURUKAN ve Foto STİL.

IDAREHANE : Cağaloğlu, Servili Mescit Sk. Kurtiş Hanı No. 107.

Abone bedeli : 60.— T.L. (Bir yıllık). İlan bedeli : Cm. 20.00 T.L.

İLÂN MÜRACAAT : ÖZGÜ REKLÂM 22 38 71

İç sahifeler dizgi ve baskı : ERCAN Matbaası

Kapak klişeler : Birlik Klişe - Nişan Hızlan

Kapak baskısı : Karadeniz Matbaası. Tel: 22 91 08.

Tablo baskı : APA Ofset Basımevi

Ön kapak : Belgin DORUK ile Göksel ARSOY «BİR YAZ YAĞMURU» filmi için bir sahnesinde.

Arka kapak : Nilüfer AYDAN (Foto: F. Durukan)

Tablo : Evrim FER (Foto: BELLÂ)

YENİ ABONE OLACAK OKUYUCULARIMIZA

SİNEMA dergisi, yeni abone olacak okurlarınuz bir kolaylık olmak üzere, dergiye bir yıllık abone olacak okurlara,

BİRİNCİ CİLDİ HEDİYE

edecektir...

26 sayıdan itibaren bir senelik abone bedeli 60. TL. sını dergimiz adresine gönderenlere, birinci sayıdan yirmi beşinci sayıya kadar olan birinci sayımız bedava olarak verilecektir...

CİLT KAPAKLARI

Erişici cildimiz tamamlanmıştır. Dergilerinizi ciltletmek isteyen okurlarımız için özel olarak cilt kapakları hazırlanmaktadır. Yakın bir zamanda bu kapaklar tamamlanacaktır. Kapak isteyen okurlarımızın bize şimdiden siparişlerini vermelerini rica ederiz.

MUHTEREM VE ARKADAŞLARI KULÜPTE
Yaş günü kutlanıyor!..

Geç kalmış yaş günü

Genç kadın elindeki renkli mendiliyle göz yaşlarını sildikten sonra, tekrar saatine baktı. Dokuza on vardı. Dayana-

madı, bir kere daha huşkardı. Tallıksızlığına ağlıyordu. İşte, hayatında ilk defa bir doğum günü kutlamak istemiş ve fakat, sanki inat edercesine talihli yeni bir oyun daha oynamıştı ona.

Çok yakından geçen elektrikli trenin düdüğü ona durumu hatırlattı. Vakit geçiyordu. Oysa işi daha bitmemişti. Yeşilköy'deki pansiyonlu ilkokuldu burası. Rejisör Sırrı Gültekin'in «Sabır Taşı» adlı kordelâsının bazı sahnelerinin çekimi yapılıyordu. Fakat, prodüktörün bir isteği üzerine o gün, iki günlük işi birden bitirmeleri gerekmişti. İşte, Muhterem Nur'un gecikmesine ve üzülmesine sebep de buydu. Hayatında ilk defa bir doğum günü kutlayacağı sırada karşısına çıkan bu talihsizlik onun ağlamasına sebep olmuştu. O sırada sete çağırdılar Muhterem'i. İsteksizce yerinden kalktı ve ışıkların, kameranın karşısına geçti...

Doğum günü'nün hikâyesi bir gece öncesi başlamıştı. O akşam Luna Park'ın meşhur Saray Çay Evi'nde Muhterem Nur samimi arkadaşlarıyla beraberdi. Ve orada, ertesi gece için yaş günü yapacağım onlara bildirdi. Bu geç kalmış bir yaş günüydü. Muhterem Nur otuzuncu yaş gününü yılbaşı gecesi kutlayacakken çeşitli sebeplerden bunu yapamamıştı. Kendisine göre, bir zamanlar parası olmadığı için yaş günü kutlayamayan değerli aktris, daha sonra, parası olduğu günler de film işleri buna engel olmuştu...

Muhterem'in yaş günü için

o akşam kararlaştırılan randevu, saat 19.30'daydı. Bu saatte Bellâ Fotoğraf Stüdyosunda buluşulacak ve oradan topluca Pangaltı Kulüp Lokantası'na gidilecekti.

Dâvetliler söylenilen saatte orada bulundular. Tam bu sırada Bellâ'nın telefonu çaldı. Telefon eden Muhterem Nur'du. İşin uzadığını bildiriyordu. O geceyi organize eden «SİNEMA» yazarna dâvetlilerini Kulüp'e götürmesini rica etti. Saat 20.30'da da Muhterem Nur orada olacaktı...

Dâvetliler hep birlikte Pangaltı'ya, Kulüp'e geldiler. Dâvetliler arasında Tiyatromuzun sempatik jönü Erdoğan Gemicioğlu, Melek Gül, aktris Muallâ Kavur ve eşi Refik Kavur, Zühal Üstüntaş, prodüktör Semih Saroğlu, foto muhabiri Fazıl Durukan, Şerif bey ve eşi, aktör Gürdal Onur, değerli disc-jockey Fecri Ebcioğlu ile «SİNEMA» ekibi olunuyorlardı...

Saat onu çeyrek geçe, ağlamaktan gözleri şiş Muhterem Nur Kulübe geldi. Bir saat yemekler yendi, içildi, eğlensildi...

Saat 23.30'da dâvetliler Ç-

PASTAYI KESERKEN
Happy Birth day you!..

DAVETLİLER ÇATI'DA
Bir yıl daha geçti!..

tı'ya gitmek üzere kalktılar. Burada «Happy Birthday» şarkısıyla Muhterem Nur'un vaş günü açılmış oldu. Herkes onu tebrik ediyordu. O da oldukça neşeliydi. Daha sonra, Fecri Ebcioğlu'nun sözlerini yazmış olduğu «Bir Varmış Bir Yokmuş» şarkısı hep bir ağızdan söylendi.

Tam o sırada Muhterem Nur'a bir telgraf geldi. Şöyle yazıyordu telgrafta: «Sevincine candan iştirak ederim — Göz yaşlarına üzüldüm — Sırın» Böyle bir telgraf Muhterem Nur'un gönlünü almıya kâfi gelmişti. Sevindi. İyiden iyiye neşelenmişti.

Herkes keyifliydi. Çiftler dansa kalktılar. Foto Fazıl Durukan'ın rock'n roll'ları ortalığı neşeye boğdu...

Saatin oldukça ilerlediği bir vakit, garson gelerek Muhterem Nur'u telefonda

aradıklarını söyledi. Gitti. Özdemir Han'dı telefon eden. Ertesi günü saat 11.00'de çalışacaklarını bildiriyordu...

Az sonra davetliler yerlerinden kalktılar... Mutlu bir vaş günü partisinin sevinci içindeydiler...

Neşeli bir parti

Şişli'nin Hanımefendi sokakını, müzik meraklıları çok iyi tanır, Zeki Müren'in bu sokakta üç tane apartmanı vardır Geçen çarşamba akşamı bu sokakta, Müren'in apartmanlarından Alinteri apartmanının önünden geçenler içerden gelen müzik sesleriyle karşılaştılar. Şehir Tiyatrosunun genç sanatkarlarından Deniz Uyguner'in ağabeyi küçük oğlunun doğum gününü tesit ediyordu. Kimler yoktu ki bu parti'de... Şehir Tiyatrosunun genç elemanlarından Gülen Kıpçak, Filiz Uygur, Tolga Aşkiner ve Bülent Talay, Amca olmak bahçeliğine erişen Deniz Uyguner Küçük Sahne artistlerinden ve Dergimizin yazı ailesinden Merâl Sayın ve Melih Vassaf vardı. Ünlü şantör ve piyanistimiz Şefik Uyguner ve güzel eşi, emsalsiz birer ev sahibi idiler. Hele De-

niz Uyguner'in hazırladığı büfe, son zamanlarda hiçbir partide göremediğimiz mükemmeliyette idi. Arkadaşlarından bir kısmının gelmemesine, bilhassa Leylâ Altın'ın söz verdiği halde davete icabet etmemesi Deniz'i üzdü. Fakat içkilerden sonra oynanan güzel oyunlar, dansların envai çeşidi bir anda ortalığı neşeye boğdu. Hele Fecri'nin «Bak Bir Varmış, Bir Yokmuş Eski Günlerde» şarkısı partinin en hoş sürprizlerinden. Tolga Aşkiner'in dolgun güzel sesi, şarkıyı daha da güzelleştirmisti. Filiz o gün imtihanından çıkmış, partiyeye biraz geç gelmişti ama o da çabucak arkadaşlarına uydu. Sözde, Uğur Uyguner'in doğum günü idi, ama küçüklerden fazla büyükler eğlendiler. Davetliler Merâl'e «İrma»nın şarkılarını söylemesini rica ettiler, o da dayanmadı, birşeyler söylemeye çalıştı. «Tavuk Oyunu» partinin bir hususiyeti idi, Şefik Uyguner bu oyundan bol bol nasibini aldı. Charlston'lardan ve «Lüküs Hayat» operetlerinin şarkılarından sonra, geçeye son verildi. Davetliler akşam üstü 4'de geldikleri partiden gece 11'de zor ayrıldılar.

Evlenenler

Şirin Devrim ile Mücap Ofloğlu'nun anı bir kararlar nişanlanışlarına önce hayret etmiştik. Arkadaşları Şadımın Aşkın'ın ufak bir şakası Tiyatromuzun bu iki oyuncusunu birleştirmeye kâfi gelmişti. Bu nişanın devam etmeyeceğini ileri sürenler oldu hattâ... Bugün sevinçle öğreniyoruz ki Şirin Devrim ile Mücap Ofloğlu, geçenlerde aniden evlenmişler. Nikâhlarında şahit olarak Tunç Yalman varmış... Allah mesut etsin... Yine Şehir Tiyatrosunun genç aktrislerinden Esen Görkmen de bugünlerde dünya evine girerler arasında... Eşi genç bir doktor. Gül Gülgün ile Oktay Mi'or da bu moda uyunca «Allah bir yastıkta kocatsın» demekten başka birşey aklımıza gelmiyor.

PARTİNİN SONU
Neşeli geçti!..

Berlin yolcuları

22 Haziran 1961 perşembe... Saat sabahın onu... Be - Ya Film yazıhanesinde büyük bir telaş var. Berlin'e gidecek sanatçılar ekibi son hazırlıklarını yapmakla meşgul. Fakat işin en tuhafı şu ki, saat 12.20 de kalkacak uçağa yetiştirilmesi icap eden film a-fişleri daha hazır değildi. Diğer mühim nokta da, kafi-leye başkanlık edecek olan Be - Ya Film'in sahiplerinden prodüktör Nusret İkbal meydanlarda yoktu.

Dakikalar ilerliyor, herkesin asabı geriliyordu. Nihayet bütün hazırlıklar tamamlanmıştı. Az sonra Taksim'den hareket eden otobüsle, Yeşilköy'e gidildi.

Nusret İkbal, Lâle Oraloğlu ve Muallâ Kaynak'tan müteşekkil Berlin kafilesi, Terminal binasında büyük bir gazeteci kalabalığı tarafından karşılandı. İstanbul'daki yarışmanın tertipçilerinden Baha Gelenbevi ile Burhan Arpad, büyük bir faaliyet içindeydiler. Az sonra ikincisinin de kafiyle Berlin'e gideceği anlaşıldı.

Gazeteciler durmadan resimler çekiyor, akıllarına gelen her suali kafiye mensuplarına soruyorlardı. Bir ara günlük gazete fotoğrafçılarından biri de, jüri âzasından Burhan Arpad'a:

«— Siz Berlin'e davetli olarak mı yoksa parazit mi gidiyorsunuz?» diye sordu.

Bu suale Burhan Arpad fena halde sinirlendi ve şöyle kaçamak bir cevap verdi:

«— Babiâli'den beni tanıyanlar böyle bir sual soramazlar.»

Bu cevabı ile ne katdettiğini pek anlayamamakla beraber daha fazla üzerinde durmadık. Öte yandan Türk Film-leri Yarışması jürisine başkanlık yapmış olan Baha Gelenbevi'nin neden Almanya'ya kafiye ile beraber gitmediği sorulunca:

«— Zaten bu yarışmanın tertiplenmesinde menfaatlerimi gözettiğimi iddia edenler bir hayli çok. Bir de bu kafiyle Almanya'ya gitseydim

MUALLÂ KAYNAK - LÂLE ORALOĞLU - NUSRET İKBAL
Berlin yolcuları!..

neler söylemezlerdi ki?» demıştır.

Kafiye içinde en neşeli görünen Lâle Oraloğlu idi. Durmadan konuşuyor ve gazetecilerin suallerini cevaplandırıyor. Halbuki öte yanda Muallâ Kaynak, kendi kabuğuna çekilmiş, gayet sessizdi. Gazetecilerin suallerini kısaca cevaplandıran aktris bol bol poz veriyordu.

«SİNEMA» ekibi, her zamanki gibi yine iş başındaydı. Bu arada hepimizi üzen bir olay oldu. Yeşilköy Hava Alanına hazırlıksız gelen bazı meslekdaşlarımız, Foto muhabirimiz Fazıl'dan kendileri için birkaç kare resim çekmesini istemişler. Fakat arzularını yaptıramayınca foto muhabirimizin çektiği resimleri imha etmeğe veltenmişlerdir. Tabii bütün gayretleri boşuna çıkmıştır.

Bu arada uçağın kalkış saati gelmişti. Epey uzun süren vedâ merasiminden sonra Berlin kafilesi KLM uçağına bindi.

İnşallah dönüşleri 'de, gi-dişleri gibi hayırlı ve uğurlu olur.

Türkân Şoray ve jokeyler

Türk Sineması'nın yeni kazancı Türkân Şoray, bugünlerde çevrilmesine başlanacak olan «Hatırla Sevgilim» filmindeki rolü için ata binmeyi öğrenmektedir. Güzel akt-

risimiz birkaç gün evvelsine kadar gününün birkaç saatini Veli Efendi Hipodromunda ata binmekle geçiriyordu. Jokeyliğe karşı büyük bir heves ve istidatı olan Türkân Şoray maalesef, filmin senaryosunun sansürde takılması yüzünden antrenmanlarına son vermek mecburiyetinde kalmıştır.

TURKAN ŞORAY
Ders başlıyor!..

«BEDAVACILAR KIRALI»
Gülen gülene!..

Muhteşem sahne

Ne gürültüydü o Allahım!.. Kimler yoktu ki bu sette... Türk Sineması'nın kalbur üstü şahsiyetleri tam kadro «Bedavacılar Kırılı»nın o günkü çalışmasında bulunmuşlardı.

Bu filme gideceklere Allah kolaylık versin, demekten insan kendini alamıyordu. Öyle ya, bir filmin bir sahnesinde bu kadar komedi olursa, bu filmi seyretmeye can mı kırılır?

Dolmabahçe Stadyomu'nun tribünlerinin altındaki Boks salonunda, As Film'in rejisör Metin Erksan'a hazırlattığı «Bedavacılar Kırılı» adlı kordelâsının boks sahneleri çekiliyordu. Aktör Orhan Günşiray'ın karşısına iri - yarı boksör Burhan Türe'yi çıkarılmışlardı. Sevirciler arasında Ahmet Tarık Tekçe, Sami Hazines, Muallâ Süer, Melâhat İçli, Neriman Köksal da bulunuyorlardı. Bilindiği gibi bu filmin oyuncularındandılar bunlar.

Orhan Günşiray sıkı bir boks maçı çıkarttı o gün. Sevirciler de onu çılginca alkışladılar. Ve çalışma sona erdiğinde bütün ekip, orada bulunanlar bu bölümün, bu muhteşem sahnenin neşesiyle oradan ayrıldılar...

Çitlenbik geldi...

Bugünlerde Bandırma, Balıkesir, Akhisar ve civarında herkes birbirine «Müjde... Müjde.. Çitlenbik geldi» diyor. Çitlenbik, Küçük Sahne

Haldun Dormen Tiyatrosu'nun sevimli aktörü Altan Erbulak'ın adı... Taşradakiler Altan'ı filmlerinden bu adla tanıyorlar ve çok seviyorlar. Altan da onları seviyor ama akıllı fikri İstanbul'da bıraktığı Altanlarında... Bugünlerde İzmir'e giden Dormen Tiyatrosu ilk olarak «Gazebo» ve «İkinci Baskı»nın temsililerine başladılar ama, İzmirlielerin asıl beklemedikleri «Sokak Kızı İrma!» Bizimkilere «Ne zaman İrma'yı oynıyacaksınız?» diye soruyorlarmış. Temmuz'un başında başlayacak olan eserin provaları bu ayın sonunda başlayacak ve İstanbul'dan Bülent Kınay, Tunca Yönder, Okan Bozkurt ve Yağız Tanlı İzmir'e gidip arkadaşlarına iltihak edecekler. Metin bize mektup yazacağını, turmeden haberler vereceğini vâdetmişti ama, unuttu. Yakışıklı jön İzzet Günay'a gelince, şimdilik kulağımıza çalındığına göre İzmir'de çok süksesi varmış... Allah versin.

Bir yıldızın intikamı

Hava kararmak üzereydi... Genç kadın apartmanın merdivenlerini çıkarken yorgunluğunu iyiden iyiye hissediyordu. Daire kapısını güçlükle açtı içeri girdi. Aceleyle soyundu. Az sonra soğuk du-

şun altındaydı. Su, gergin vücuduna temas edince yorgunluğunun azaldığını ve eski kuvvetini kazandığını duyuyordu...

Duştan çıkınca kendini duşun üzerine attı. Hemen başucunda duran radyoyu açtı. Bir rahatlık çökmüştü vücuduna. Radyodaki hafif müziğin de tesiriyle kendinden geçiverdi. Uyumağa ve hattâ rüya görmeğe başlamıştı...

Rüyasında bir çete reisiydi. Bir bankayı soyuyorlardı. Genç kadın kasaya elini uzatır uzatmaz yankılar içinde acı acı ziller çalmaya başladı. Çetenin adamları ve reis heyecanlanmışlardı. Koşarak hep birden kaçmağa başladılar Sokağa çıkmışlardı. Fakat ziller sokakta da çalınıyordu...

Terler içinde uyandı genç kadın Hayret!.. Ziller hâlâ çalmaktaydı. Gözü saate ilişti. Henüz daha yarım saat geçmişti... Zil sesi, hemen yanbaşındaki telefonda geliyordu. Ahizeyi aldı. Uykulu ve bitkin bir sesle:

— Aloo, diyebildi.

Telefonun öteki ucundan müzik ve ince kadın sesleri, kahkahalar geliyordu. O daha kendini toparlıyamadan karşı taraftan tatlı bir kadın sesi konuşmaya başladı:

— Leylâ Sayar'ı rica ediyorum...

ALTAN ERBULAK
Çitlenbik...

LEYLÂ SAYAR
İntikamı acı oldu!

Aynı uykulu ses cevap verdi:

-- Buyrun, ben Leylâ...

Karşı taraf bir an tereddüt etti. Bu ses hiç de Leylâ'ninkine benzemiyordu. Ama yine konuşmağa devam etti.

-- Leylâ, beni tanıdın mı?

-- Hayır efendim. Kimsinlz?

-- Tabii, tabii. Tanıyamazsın ya... Maşallah, artık meşhur oldun... Eski arkadaşlarını da unuttun...

Bir anda uykusu dağılan güzel yıldızın yüzü kıpkırmızı olmuştu. Daima mütevazi olabilmek için, kendi zevk ve menfaatlerinden bile vazgeçmiş olan Leylâ bu sözleri duymaktan nefret ederdi. Sesine sâkin bir edâ vermiye çalışarak:

-- Yanılıyor ve haksızlık ediyorsunuz, dedi. Bir kere sesinizi tanıyamadım. Sonra da sizi...

Karşısındaki onun sözünü keserek devam etti:

-- Pak Leylâ!... Madem yanmıyoruz. Şu halde yanıldığı-mızı bize kabul ettir. Biz şimdi, Taksim'de, Kazancı Yokuşunda (X) apartmanının üçüncü katındayız. Senin Kolejdeki en samimi arkadaşlarının... Burada toplandık... Seni de aramızda görmek istiyoruz... Hepimizi bir arada görebilirsin... Muhakkak gel...

-- Ama... Şey...

-- Çatt!...

Telefon kapanmış, Leylânın itirazları karşılıksız kalmıştı.

-- Hay Allah, tam da sırasını buldular... Bu saatte, bu yorgunluk üstüne...

Bir anda, plâtodaki çalışmalarını aklına geldi. Provalar, üstüste provalar... «Olmadı, baştan!...» sesleri... Işıklar, ışıklar... Yakıcı, kahredici ışıklar...

Ama Kolejdeki arkadaşlarını da ne kadar severdi. Hep beraber, ne tatlı günler geçirmişlerdi.

-- Gitmeliyim, diye konuştu.

Evet, muhakkak gitmeliydi. Ağlamaklı, yerinden kalktı. Bütün vücudu ağrıyordu. İsteksiz, giyindi...

Bir saat öncesi zorla çıktığı merdivenleri yine, zorlukla indi. Ve kapının önündeki

taksilerden birine atılarak kendisine verilen adresi şoföre söyledi. Arabanın sallantısı ona ninni gibi geliyordu. Dalmıştı. Şoför başını çevirerek, bu güzel kadına:

-- Geldik Leylâ hanım, dedi.

Yıldız üçüncü kata çıktı... Merdivenlerin verdiği yorgunluğu henüz soluyordu ki, karşısına çıkan tabelâyı okudu: «DOKTOR CEVAT ATLA-MAZ.»

Bu adı ilk defa duyuyordu. Bir an, arkadaşlarından babaları doktor olanları düşündü. Sonra doktorla evlenenleri. Hayret!... Böyle birisini hatırlıyamadı. Dudağını bükererek zili çaldı...

Şimdi karşısında, beyazlar glymiş, esmer kara-kuru bir kadın durmuş içeriği gösterecek:

-- Buyrun efendim, diyor-du.

Leylâ içeri girerken kadın sözlerine devam etti:

-- Doktor bey telefon etti... Mühim bir işi çıkmış, yarım saate kadar gelecek...

Leylâ Sayar, o anda başına gelenleri anladı. Çok kötü bir oyuna kurban gitmişti. Bunda yorgunluğunun tesiri de olmamış değildi hani... Güzelliği kadar zekâsı ile de tanınan ünlü aktris derhal cevabı yapıştırdı:

-- Ne? Doktor yok mu? İşte bu olmadı. Herkesin işi var canım. Doktor beye söyleyin bir daha randevusuna sadık kalsın. Hadi Allahaismarladık!...

Kapıyı çekti ve çıktı...

Şakayı çok severdi. Fakat bugünkünü hiç beğenmemişti. Çünkü bu yorgunluk üzerine ağır gelmişti. Apartmanın kapısında bir müddet durdu. İnsanlar, vasıtalar yokuştan aşağı alabildiğine geçiyorlardı. Leylâ'nın cin gibi gözleri bir anda karşısındaki apartmanın penceresine kaydı. İçerden kahkahalar yükseliyordu. Perdenin arasından başını uzatmış bir genç kıza hemen tanıdı. Bir müddet evvel kendisine gelerek artist olmak istediğini söyleyerek yıldızdan yardım istemişti. Leylâ ise, kızın fakir fiziğini görerek bu

işe ön ayak olmayı istemeyip onun mânevîyatını kırmadan atlatmıştı. Her ihtimale karşı da, kızıdan telefon numarasını almıştı...

Leylâ o gün tekrar evine döndü. Hâdiseye önem vermek istememişti. Tekrar bir soğuk duş aldı ve bu kere yatağına girdi...

Geçen günler, film işleri, şirketlerle kontratlar derken, bu olayı tamamiyle unutmuştu bile...

Yine yorgun geldiği bir akşam divana uzanmış günlük gazeteleri okuyor ve yorgunluğunu alıyordu. Birden telefon çaldı. Uzandı, açtı. Telefon eden film prodüktörlerinden biriydi. Ertesi gün kendisiyle konuşmak istiyordu. Leylâ geleceğini bildirdi. Bi-

raz hoş-beşten sonra telefon kapandı...

Telefonun çalmasıyla onbeş gün önceki hâdiseyi hatırlamıştı Leylâ. Hemen yerinden fırladı. Çantasından not defterini aldı. Ve artist olmak arzusunda o kızın telefon numarasını buldu. Numaraları çevirdi. Az sonra kız karşısındaydı.

-- Aloo, şekerim ben Leylâ... Evet... Nasılsın?... Bak, senin işinle meşgul oldum ve bir rejisörü ikna ettim. Şana bir tecrübe filmi çevirtecek... Yarın saat ikide seni plâtoda bekliyorum... Tamam... Bir şey değil canım... Allahaismarladık nonoşum...

Kız sevincinden deliye dönmüş, Leylâ'ya neler söyleyeceğini bilememişti. Diğer yan-

Bir baskın

Geçen haftanın önemli olaylarından biri de SİNEMA ekipleri birlikte, SANATÇILAR ÇETESİ'nin Ağaçlı'ya yaptıkları baskındı. Hafta içinde birçok kimselerin birbirlerine ballandıra ballandıra anlattıkları bu baskının hikâyesi oldukça enteresan ve ilgi çekiciydi. SANATÇILAR ÇETESİ'nin yaptığı bu baskının plânlarını çete reisi Metin Erksan hazırlamıştı. Çete âzalarından Efgan Efehan, Fikret Uçak, Erol Taş, Mengü Yeğin ve Hayri Caner'in iştirak ettikleri bu baskında «SİNEMA» fotoğrafçısı Fazıl Durukan da vardı.

den inip çıkarken filme alacağız. Yalnız her seferinde ayrı bir yüz ifadesi istiyorum.

Kız durmadan iniyor, çıkıyor nefes nefese kalıyordu. Bir keresinde gülse, diğer çıkışında kaşlarını çatıyor, ağlıyordu. Kız yirmi ikinci defa merdivenleri çıkacakken Leylâ artık dayanamadı:

— Yeter!... diye tekrar çıkmasına mâni oldu.

Az sonra kız stüdyonun kapısında Leylâ'ya vedâ ederken konuşacak hali kalmamıştır.

— Alâkana çok teşekkür ederim Leylâ... Fakat bittim... Doğrusu bu artistlik çok yorucu bir meslekmiş...

Güzel aktris fırsatı kaçırmadı. Ve yürümeğe başlamış olan kızın arkasından seslendi:

— Hakikaten çok yorucudur şekerim... Ha, aklıma gelmişken söyleyeyim... Şimdi yorgun argın eve vardığında, birisi telefon edip de Kazancı Yokuşundaki apartmanına seni çağırırsa, sakın gitme, olur mu?

Teklif almıyor

Geçen sezon rejisör ve prodüktör Nevzat Pesen'in «Aşk Rüzgârı» adlı kordelasında seyrettiğimiz Uslu kardeşlerden Sunay Uslu yeni prodüksiyonlar için henüz film şirketlerinden herhangi bir teklif almamıştır. Bununla beraber genç aktrisin bu sıralarda bazı film şirketleri yazışmalarında görülmesini, yakında birkaç anlaşma birden yapmasının muhtemel olduğu şeklinde yorumlayanlar var.

Çalışıyor

«Aysecik Şeytan Çekici» adlı kordelayı çevirdikten sonra dokuz ay kadar uzun bir süre film çevirmiyen Yılın Başarılı Aktörü Eşref Kolçak, sezonun en faaliyette oyuncusu olacağına benzer. «Kaderin Dediği Olur» adlı filmini tamamlayan aktör, hafta içinde de rejisör Hulki Saner'in yönettiği «Gelin Alayı» nda Belgin Doruk'la beraber oynamaya başlamıştır.

EŞREF KOLÇAK
İşi çok...

Baskını yapacak ekip saat 23.30'da bir taksile yola çıktı. Saat tam 2.00'de Ağaçlı'da olmuşlardı. Çete reisinin talimatı üzerine AND Film'in «Şeytanın Kılıcı» ekibinin kamp yaptığı çölde, şehirden getirilen bir teneke gaz çadırların etrafına döküldü. Çetenin meşhur parolası olan baykuş sesiyle «Sanat» kelimesi haykırdı. Gaza kibrit çakıldı. Ve Ağaçlı köyünde o gece kıyametler koptu tabii. Millet çadırlardan dışarı uğramıştı. Herkes uyku sersemliğiyle çadırından dışarı fırladığında, çözü aydınlatan alevlerle karşılaşılıyor ve şaşkınlıkları korkuya karışıyor...

Oldukça enteresan fotoğraflarla süslü bu röportajı, Sa-

SUNAY USLU
Mukavele peşinde...

namzedin onları görmesine engel oluyordu...

Rejisör (!) talimat vermeğe devam ediyordu:

— Şimdi aynı ifadeyi kaybetmeden, fiçı kollarınızın üzerinde olduğu halde dolaşmaya başlayın ve bu arada bildiğiniz herhangi bir şarkıyı da yüksek sesle söyleyin...

Bu talimatlar o kadar ciddi ve otoriter bir edayla söyleniyordu ki, kamera başındaki genç bile gülmek için dışarı kaçmıştı. Onbeş dakika geçtiği halde yıldız namzedi hâlâ fiçı elinde dönüp duruyordu plâtonun ortasında. Terden blüzu sırtısıklam olmuştu. Leylâ nihayet dayanamadı. Bağırды.

— Çok terledin şekerim. İçeri git, makyajını tazele de gel...

Kızın içeri girmesiyle beraber oradakiler hep birden bağırıştılar:

— Merdiven numarasını yapaalım!...

Buna rağmen üzülen Leylâ bu kadar şakayı kâfi görüyor ve kızın çok yorulduğunu söylüyordu. Ama arkadaşları daha henüz başladıklarını biraz daha devam etmelerini ondan ısrarla istiyorlardı.

Kız makyajını tamamlayıp geldiğinde rejisör bu sefer şunları söyledi:

— Sizi şimdi merdivenler-

dan Leylâ da sevinçliydi...

Ertesi gün Leylâ plâtodaki durumu oradaki arkadaşlarına anlattı. Hepsinin canı böyle bir eğlence istiyordu zaten. Herkes üzerine ayrı bir vazife aldı.

Saat tam ikide kapıda görünen kız Leylâ karşıladı:

— Tam vaktinde geldin. İçeri gir makyajını tazele.

Kız içeri, makyaj odasına girdi. Az sonra kız hazırlanmıştı. Şakacılığıyla tanınmış bir gazeteci rejisör olarak kıza takdim edildi. Aslında boş olan kameranın başına da operatör olarak ışıkçı çocuklardan biri geçti. Ve rejisör kıza şu talimatı verdi:

— Hanımefendi bir artist için her şeyden önemli olan yüz ifadesidir. Sizin yüz ifadenizi tesbit edebilecek bir mizansen hazırladım... Şurada duran fiçiyi kaldırın ve fakat yüzünüzdeki mesut ifadeyi kaybetmeyin. Dikkat, başlıyoruz... Kamera!...

Motor çalışmaya başlamıştı. Kızcağzın yüzündeki ifade görülmeğe değerli. Herkes rahat gülebilmek için bir kenara kaçmıştı. Allahtan ışıklar

naçılar Çetesi'nin sempatik üyesi ve «SİNEMA» yazarı Hayri Caner'in kaleminden gelecek sayımızda bulacaksınız.

Şile sevdalıları

İstanbul'un Karadeniz kıyısındaki şirin kasabası Şile, Şehir Tiyatrosundan İsmet Ay'ın sayesinde bir numaralı turistik bölge oldu. Yaz tatilini Şile'de geçiren sanatçılar arasında Abdurrahman Palay ile eşi Özen Palay ve Birsen Kaplangı çifti de var. Palay ile Kaplangı hafta içinde çevirmeğe başladıkları «Kırık Aşk» adlı filmin senaryosunu Şile'de tamamladılar.

O gitti Mahir geldi

«Ya Ben Ya O» filminin kadın oyuncusu Pervin Par hafta içinde filmin ekibiyle beraber Ayvalık'a gitmiştir. Bu arada son zamanlara kadar beraber görüldükleri Mahir Özerdem ise, turneye çıktığı tiyatroyu oyuncuları ile beraber şehrimize dönmüştür. Ankara'da Sibel Göksel ile beraber olmalarının çıkardıkları dedikodulardan sonra, şimdi Mahir Özerdem'in Pervin Par ile tekrar birleşip birleşmeyecekleri haftanın sorusu haline gelmiştir. Bu sorunun cevabını vermek için de Pervin Par'ın Ayvalık'tan dönmesini beklemek gerekiyor.

İzmir'in beklediği Irma

«Irma» ne zaman oynayacak? Bekliyoruz. Diye sabırsızlıklarını izhar eden İzmirli bugünlerde çok meraklılar. Çünkü ay başında Aek Hava Tiyatrosunda «Sokak Kızı Irma» başlıyor. Tatlı Irma Gülriz Sururl de bu arada İnciraltı Plajına gidip vücudunu yakmakla meşgul. İstanbullular Tarabya Plajında güzel vücudunu doya doya seyrettikleri Gülriz'i İzmir'e kaptırdıkları için mahzunlar. Küçük Sahne'nin öteki sanatçılara gelince bazıları şikâyetçi, otelden çıkmıyorlar. Bazıları ise plajdan plaja dolaşıyor. İzzet Günay İzmir plajlarının bir numaralı don juanı şimdi... Gülriz'e gelince bugünlerde çok heyecanlı! Bakalım «Sokak Kızı Irma» İstanbul'daki ragbeti görececek mi?

Kepazenin kepazeliği

Serlevhayı okuyunca epey şaşırdınız herhalde. Bu ne biçim söz böyle? diyenleriniz çıkabilir Efendim, Kepaze kim biliyor musunuz? Uğur Başaran'ın köpeklerinden birinin adı... Diğeri de «Şıllık!» Bizim Kepaze ile Şıllık, bütün Levendlilerin sevdikleri ve bayıldıkları cici iki köpektir. Günün birinde bu iki hayvan-

GÜLRİZ SURURL
İzmir'de...

cağızdan birisine, yani «Kepaze» ye nazar değdi, kudurdu ve birkaç gün sonra öldü. Şimdi Uğur Başaran matem tutuyor, tutuyor ama bir taraftan da içinden, köpeğine

atıp tutuyor. Çünkü hergün doktorun karşısında arzi endam edip kuduz iğnesi olması lâzım. İğne olan sadece Uğur Başaran olsa neyse, bütün mahalle çoluk çocuk her sabah, 43 kişi aşuya gidiyorlar.

Kaner geldi

Sinemamızın sempatik aktörü Suphi Kaner hafta içinde dergimizi ziyaret etmiştir. Bir arkadaşımıza son olaylar hakkında izahat veren değerli oyuncu, karısından ayrılacağı haberinin doğru olduğunu sövdükten sonra sözlerini da ilâve etmiştir:

— Yalnız benim ahbablığım olduğunu iddia ettikleri kadınla aramda en ufak bir ilgim olmadığının bilinmesini isterim. Ben bu tip kadınlara asla önem vermem...

PERVİN PAR
Ayvalık'a gitti...

neşi», ortadan yukarı bir sinema başarısına ulaşmış, fakat ikinci filmlerinde aynı ekipten uzaklaşan yapımcılar, dengeyi bozmuşlar ve ortaya filminden çok birbirini takip eden bir resimler dizisi çıkarmışlardı.

Dokümanter filmlerin dışında bu yıl, Türkiye'yi, Berlin Film Festivalindeki 45 ulus içinde Memduh Ün'ün «Kırık Çanaklar» ı temsil edecektir. Bilindiği gibi «Kırık Çanaklar» Mayıs ayı içinde İstanbul'da yapılan Türk Filmleri Yarışmasında birinci armağanı ve Berlin Film Festivaline katılma hakkını kazanmıştı. «Kırık Çanaklar», yarışmada ayrıca en başarılı rejisör —Memduh Ün—, en başarılı kadın oyuncu —Lâle Oraloğlu— ve en başarılı yardımcı kadın oyuncu —Muallâ Kaynak— armağanlarını da almıştır. Film festivalde gösterilecek ve iki armağan kazanmış oyuncusu Lâle Oraloğlu ile Muallâ Kaynak ve prodüktörü Nusret İkbâl de gösterilere katılacaklardır.

Bu yılın festivaline 45 batılı ulus katılmaktadır. Bunların içinde en önemli olanları şunlardır: «Mor Güvercin» (Finlandiya), «Amélie ou le temps d'aimer» (Fransa), «Antigone» (Yunanistan), «Macbeth» (İngiltere), «Anuradha'nın Aşkı» (Hindistan), «Katil» (İtalya), «Savaşmanın Türü» (İsrail), «Sevinçli Havva» (İsveç), «Ye-di Soru» A.B.D.), «Malachias Harikası» (Batı Almanya) ve «Kırık Çanaklar» (Türkiye).

Nicholas Ray'li, James Quinn'li ve Satyajit Ray'li bir jüriden bizim «Kırık Çanaklar» ımız, herhangi bir armağan koparabilecek midir? İşin burası, kesin değildir ve şimdiden herhangi bir yargıya varmak yerinde olmaz. Daha çok prodüktörlerin dünya sineması ile münasebet kurarak rahatlıkla yabancı ülkelerin örneklerini seçmek için bir pazar yeri haline getirdikleri film festivallerinden biri olan Berlin pazarına, bir Türk filminin girme-

Her yılın Haziran sonu ile Temmuz ayı başlarında yapılan Uluslar arası Berlin Film Festivalinin bu yıl, 11. si yapılacak. 1950 yılında kendi ölçüleri içinde başlayan festival; jürisi, katılan ülke sayısı ve adı etrafında pek az duyulan ilgi ile, kabuğuna çekilmiş bir festivalden öteye gidememişti. Bu, 1956 yılına kadar böylece sürüp gitmiştir. Yine her yıl, belirli aylarda festival yapılmış, fakat Berlin festivali birinci sınıf festivaller arasına bir türlü katılamamıştır. Ancak 1956 yılında festivale bir çeki düzen verilmiş ve uluslar arası bir jüri kurularak «Film Prodüktörleri Dernekleri Federasyonu» tarafından da (A) sınıfı festivaller arasına kabul edilmiştir. Bugün (A) sınıfı festivaller; Venedik, Cannes, Moskova ve Berlin'dir. Berlin film festivalinin armağanı, şehrin sembolü olan küçük bir ayı heykelciğidir. Festivale katılan filmler arasında jürice en güzel filme altın, en iyi rejisör, en başarılı kadın ve erkek oyunculara ise gümüş ayı heykelcikleri verilir.

Bu yıl yapılacak olan 11. Berlin Film Festivalinin bir özelliği, ilk defa olarak uzun metrajlı ve konulu bir Türk filminin de yarışmaya katılmakta olmasıdır. 1956 ve 1957 yıllarında da festivale iki Türk filmi katılmış, ilk yıl gümüş ayı armağanı kazanılmasına karşılık ikinci yılda eli boş dönmüştü. Bu iki Türk filmi, Sabahattin Etüboğulu ile Mazhar Şevket İbşiroğlu'nun İstanbul Üniversitesi adına birlikte hazırladıkları kısa metrajlı birer dokümanter filmlerdi ve «Hitit Güneşi» ile «Kara Kalem» adlarını taşıyorlardı. Armağan kazanan «Hitit Gü-

“Sinema” 11. BERLİN FİLM FESTİVALİNDE

Berlin'e giden yazarımız T. KAKINÇ yazıyor...

11. Berlin Film Festivalinin —bu yıla ait— büyük jürisi şu kişilerden kuruludur: Marc Turfkruyer (Belçikalı. Uluslararası Film yazarları Birliği Başkanı), France Roche (Fransız. Yazar ve gazeteci), James Quinn (İngiliz. İngiliz Film Enstitüsünden), Satyajit Ray (Hintli. «Pather Panchali» ve «Aparajito» filmlerinin ünlü rejisörü), Dr. Pier Luigi Rondi (İtalyalı. «Il Tempo» dergisinin film eleştirmecisi), Hirotugu Ozaki (Japon. Film ve tiyatro eleştirmecisi ve Oyunlar Birliği başkanı), Nicholas Ray (A. B. D. Rejisör), Dr. Falk Harnack (B. A. Film eleştirmecisi).

Festivalin yapıldığı Berlin şehrinin çevresi Sovyet peyki olan Doğu Almanya ile çevrilidir. Şehir iki ve ayrılmıştır: Doğu Berlin ve Batı Berlin. Batıların şehrin bir kesiminde yaptıkları film festivaline karşılık, Doğulular da kendi aralarında bir başka film festivali düzenlemektedirler ama, demirperde gerisi ülkelerle daha çok nötralistlerin katıldığı bu festivalin pek öyle adı sanı duyulmuş değildir.

si, şüphesiz bu yılın yurdumuzdaki en önemli sinema olaylarından biridir. Kazanır, ya da kazanmaz tartışması bir yana, herhangi bir şekilde yabancı pazara çıkan bir Türk filmi; satıldığı takdirde maloluşunu büyük bir rahatlıkla çıkarıyor demektir ki, sinemamızın çok yönlü kurtuluş umudundan biri de budur. İç pazarımızın isteklerine uyan filmler yapma çabasını sürdüren Türk sineması, bu yüzdendir ki kişiliğine de, ulusal bir sinema niteliğine ulaşamıyor. İç pazardaki seyircinin ilgisini çekmez ve «tutmaz» korkusu, yapımcılarımızı hem aynı yerde saymaya, hem de çapraşık yollara sürüklemektedir. Fakat dış pazarda yeter derecede elde edilecek bir yakınlık, bu defa yapımcılarımızı dış pazarın isteklerine uygun filmle- re zorla itecektir. İç pazar filmleri, bugünkü durumlarıyla elbette dış ülkelerde Türk sinemasını temsil edemez. Çünkü o güçte ve o ulusal yapıda değildir de ondan. Dış pazar kapısının açılması, apımcılarımızı senaryo, rejisör ve oyuncu ile fotoğraf direktörü seçimi-nde daha iyisini aramaya itecektir ki, bu da küçümsenmeyecek bir oluşur.

★ Be-Ya Film nihayet «Otobüs Yolcuları» adlı kordelâsına Ayhan Işık'ın karşısında oynıyacak aktrisi buldu. Bu güzel kız, geçen sezon sinemaya giren ve kısa zamanda Sinema dünyamızın popüler yıldızları arasında kendisine yer sağlayan Türkân Şoray'dır Diğer taraftan rejisör Ertem Göreç filmi'nin çekimine geçen hafta pazartesi günü başlamıştır. Bilindiği gibi «Otobüs Yolcuları»nın oyuncu kadrosu çok önceden tesbit edilmiş fakat kadın oyuncu üzerine katı bir karara varılmamıştı. Buna göre, şimdiki kadro şöyledir: Ayhan Işık, Türkân Şoray, Kadir Savun, Avni Dilligil, Suphi Kaner ve Suna Pekuysal...

★ Hâlen Erdek'de bulunan rejisör, senarist ve aktör Orhan Elmas, Be - Ya Film ve Uğur

Bülent Oran'ın senaryosunu yazdığı bu hikâyenin kahramanlarını Orhan Günşiray, Neriman Köksal, Kadir Savun, Erol Taş, Hüseyin Baradan, Ahmet Tarık Tekçe ve Melâhat İçli oynuyorlar. Filmin kameramanlığını Şevket Kıymaz yapıyor...

★ Rejisör Behlül Dal, başrollerinde Orhan Arıburnu, Suna Selen, Uğur Başaran, Şevkiye May, Salih Tozan'ın oynadıkları «Rahmetler Yağarken» adlı kordelânın çekimini yapıyor. Operatör Ali Uğur...

★ Aslan Film «Harmandalı» filmiyle sezonu açıyor. Bu filmde oynayanlar, Özcan Tekgül, Önder Somer, Kadir Savun, Suphi Kaner, Oktar Durukan. Senaryoyu yazan Çetin Karamanbey filmi'nin rejisörlüğünü de yapacak. Fotoğrafları Mengü Yeğin çekiyor...

★ «Şafakta Buluşalım» adlı kordelâyı yapan Kader Film, bu kere Muharrem Gürses'in rejisörlüğünü yapacağı «Arzu» adlı kordelâyı çekecek. Filmde Muhterem Nur ve Fikret Hakan başrolleri oynuyorlar...

★ Üstüste film teklifleri almakta olan Ayhan Işık, geçtiğimiz hafta içinde «Ya Ben Ya O» filmi'nin harici sahnelerinin çekimi için Ayvalık'a gitmiş ve dönmüştür. Bu filmde diğer rolleri oynayanlar Pervin Par, Avni Dilligil, Hayri Esen, Yavuz Cener, Sevlm Çağatay... Filmin rejisörlüğünü Aydın Arakon yapıyor...

★ «Kırık Çanaklar»ın başarılı erkek oyuncusu Turgut Öztay, Tual Film hesabına «Doğmadan Ölenler» adlı kordelâda Gülistan Güzey ile beraber başrolde oynamaktadır. Rejisörlüğünü Türker İnanoğlu'nun yaptığı bu kordelâda diğer rolleri Atif Kaptan, Dursune Şirin, Suphi Kaner, Nilgün Esen, Kadri Ögelman, Yavuz Cener, Faik Coşkun, Necdet Tosun ve Tanıl Ergun oynamaktadırlar. Filmin senaryosunu da Türker İnanoğlu yazmıştır. Tual Film'in Temmuz ayında çevrilmesine başlanacak ikinci kordelâsı «Bir Yavrunun Gözyaşları» adını taşıyor. Rejisör Seyfi Havaeri'nin filminde Kenan Pars, Nilgün Esen, Hacı Hün, Tanıl Ergun ve Necdet Tosun oynuyacaklar.

ŞENSES VE ECE ★ «Minnoş» adlı kordelâda Gülde ren Ece, Adnan Şenses, Gazanfer Özcan ve Ahmet Tarık Tekçe oynuyorlar..

AŞKTAN DA ÜSTÜN ★ Kemal Film'in bu kordelâsının bir bölümünde oynayan Işık ve Serpil Gül görünüyorlar.

GÖNLÜM YARALI ★ Muhterem Nur ve Adnan Şense bu filmde beraberce oynuyorlar..

Yeni Çevrilen filmler

Film hesabına senaryo hazırlamaktadır. Halit Refiğ'in rejisörlüğünü yapacağı «Güller Açarken» Uğur Film tarafından filme alınacaktır. Bu kordelâda muhtemelen Orhan Günşiray, Efgan Efekan, Fatma Girik, Nilüfer Aydan, Orhan Elmas ve yeni bir kız oynuyacaklardır. Yine Orhan Elmas'ın yazdığı «Tatlı Belâ» yı da Be - Ya Film çekecektir. Bülent Oran'ın bu eserinde başrolü, uzun zamandan beri sinemadan ayrı kalan, «Taş Bebek» filmi'nin yıldızı Gönül Yazar oynuyacaktır. Orhan Elmas bunlardan ayrı olarak, Be - Ya Film hesabına rejisörlüğünü de yapacağı «Fareler Ve İnsanlar» ile «Duvarların Ötesi» adlı kordelâların senaryoları üzerinde çalışmaktadır...

★ Metin Erksan'ın rejisörlüğünü yaptığı «Bedavacılar Kırılı»nın çalışmaları bir hayli ilerledi.

Fatma

1957 YILINDA BEYAZ PERDEYE ATILAN FATMA GİRİK, SON YILLARIN EN GÖZDE AKTRİSLERİ ARASINA GİRDİ...

Tarlabası caddesinin tâ sonundaki yokuşu da tırmanan taksi, sağa döndü ve durdu. Yolcular teker teker indiler. Karşıda Taksim âbidesi.. Ortada meydan... Meydanın etrafını dolandıran binlerce vasiya ve insan... Herkes -karıncalar gibi- sebebini bilmedikleri bir telâş içinde... Sağa, sola gidenler, telefon kabinesine girenler, çıkanlar...

Arabadan henüz inmiş olan ana-kız, bir an meraklı nazarlarla etraflarına baktılar. Bir şeye karar verecek gibiydiler. Bir anlık duraklamadan sonra, kolkola girip, insan kalabalığına karıştılar.

★

Sabahleyin uyandığı zaman başı fena halde zonkluyordu.. Akşam rakıyı biraz fazla kaçırması. İçmemeliydi okadar ama, olmuştu bir defa. Sonra işlerin karışlığı üzüyordu kendini. Genç adamın bütün çalışma ve aramaları boşa çıkmış, çevireceğı film için aradığı genç kıızı bulamamıştı.

Yavaş yavaş yataktan çıktı.

Bir duş alıp giyindi. Evden çıktı.

Sabah güneşi ile aydınlanan caddeler, bir sürü boş insanlar tarafından doldurulmuştu. Gayesiz, bomboş bir insan kalabalığı. Bir ara o da kendini bu insan güruhu arasına bırakıverdi. Ayakları kendini nereye sürüklerse, o tarafa gidiyordu. Bu durum tâ öğleden sonra 14.30'a kadar devam etti.

Tramvay caddesini takiben İstiklâl caddesine çıkan genç adam, Taksim istikametinde yavaş yavaş ilerliyordu.

★

Taksimde taksiden inen ana-kız, vitrinleri seyrederek Galatasaray'a doğru geliyordu. Gayeleri, hem biraz dolaşmak, hem de mümkün olursa birkaç parça bir şey almaktı.

Bir vitrine bakıp birkaç parça eşyanın üzerinde muhabakata varan ana-kız, tam vitrinin yanından ayrılırken, genç bir adamın dikkatle kendilerine baktığını gördüler. İlk önce «tanıdık biridir» diye düşündüler. Fakat, hiçbir yerden ve hiçbir şe-

Girik

YENİ SEZONDA FATMA GİRİK'İ DEĞİŞİK KOMPOZİSYONLARDA, DEĞİŞİK ROLLERDE SEYREDECEĞİZ...

kilde tanımıyorlardı. Bu dikkatli bakışlar altında ana-kız utanmış ve birbirlerine daha sıkı sıkı yaklaşarak, adımlarını sıklaştırmışlardı.

Adam da onlarla beraber geri dönmüş ve kendilerini takibe başlamıştı. Acaba ne içindi? Tabii ilk akla gelen durum, hakikatlerden tamamen başkaydı. Bir ara kendilerini bir gölge gibi takip eden adamın ayak sesleri yaklaştı ve nihayet kendilerine ulaştı. Kızın annesine yaklaşarak biraz mahcup ve biraz ürkek:

«Efendim, şayet rahatsız etmiyceksem, sizinle bir hususu görüşmek istiyorum.» Kadın, birdenbire gelen bu adamdan korkmuştu. Fakat temiz kıyafeti ve kibar konuşması ile itimat telkin etmişti.

Kadın kulaklarına kadar kızarak, titrek bir sesle:

«— Buyrun efendim.» diye bildi. Adam:

«— Efendim ben film prodüktörüyüm. Sizinle bir film mevzuunda görüşmek istiyorum. Şayet müsaade ederseniz kızınızı, yeni yapacağım filmde oynatmak istiyorum.»

«— Ama benim kızım bilmem ki. Hiç böyle bir iş yapmadı...»

«— Zararı yok efendim. Yalnız bu işin teferruatını konuşmak üzere yazıhaneme kadar teşrif buyurursanız...»

«— Yoo bu mümkün değil Mamafih başka bir zaman olabilir.»

«— Hay hay! Yalnız (bu gün) hemen yakınlarda olsun ki, vaktimiz pek az.»

«— Peki efendim...»

Konuşma esnasında yürüye yürüye Galatasaray'a kadar gelmişlerdi. Birbirlerinin adreslerini aldılar.

Basit bir seremoniden sonra ayrıldılar.

Talihin garip bir tecellisi olarak böyle bir tesadüf bize yeni bir yıldız kazandırmak üzere idi.

★

Sultanahmet'in mütevazı mahallelerinden birisi... Yazın tozlu, kışın çamurlu sokaklar. Yerden fırlamış taşları ve eski kaldırımları ile bir sokak... Birbir üzerine yaslanmış eğri, ahşap, eski İstanbul evleri. Yazıyla - kışıyla, sıcakıyla - soğukuyla, gecesiyle - gündüzüyle bambaşka bir âlem olan mahalle.. Üstünde siyah bir «önlük» koltuğunun altında kitaplarla minimini bir bebek..

Aradan yıllar geçmiş, bu önlüklü kız büyümüş, serpilmişti. Ailesi, Sultanahmet'ten Kocamustafapaşa'ya taşınmıştı. İşte bu günlerden bir gün, ana-kız hem gezmek, hem de mümkün olduğu nisbette alışveriş yapmak üzere Beyoğluna çıkmışlardı.

1957 senesinde beyaz perdeye atılan sevimli sanatçımız Fatma Girik, son yılların en beğenilen yıldızları arasına girmişti.

Gür siyah saçlar, uzun siyah kirpikler, yemyeşil, canlı parlak gözler, hafif yukarı kalkık burun, daima hafif aralık ve ıslak duran kıpkızıl dudaklar, mütenasip bir vücut... İşte tanıdığımız Fatma Girik. Güzelliğiyle olduğu kadar, sanat kudreti ile de bütün seyircilerini kendine hayran eden sanatçı..

Akşamın alaca karanlığıydı. Hamalbaşı caddesinden ayıllan sokağa saptık. Yanımızda foto muhabiri ile az sonra Fatma Girik'lerin evi

Gür siyah saçlar, uzun siyah kirpikler, yemyeşil, canlı, parlak gözler..

önündeydik. Zile bastım.. Kapı hafifçe aralandı. Genç bir kız bakıyordu. Bizi görünce, döndü ve içeri seslendi:

«— Ablaaaa! Arkadaşların geldi!»

Öyle ya, biz herşeyden evvel arkadaşıydık onun. Bir an vazife dolayısıyla unutmuştuk bunu.

Ayak sesleri yaklaştı, kapı açıldı ve karşımızda Fatma Girik. Bize gülererek:

«— A başımın belâları, gene mi siz?»

«— Biz ya...»

«— Ey peki ne duruyorsu-

nuz orada? İçeri girmek için bir de davet mi bekliyorsunuz?..

«— Yoo, hayır» dedik ve sellüm-sepet daldık içeriye.

Babası, annesi, kızkardeşi ve teyzesi ile selâmlaşttık sonra, yerlerimize kurulduk. Az sonra bizlere bir güzel de ziyafet çekmezler mi? İşte bakın ne yalan söyleyim, bu çok makbule geçti. Yemeği de bitirince artık çalışma vakti gelmişti. Foto muhabiri Fazıl, resimleri çekmeye başladı. Ben de fırsattan istifade kaleme sarıldım

«— Fotoş.. (samimiyet ifadesi).

«— Efendim.»

«— Siz bir yandan resim çekerken ben ide sana bir kaç şey soruvereyim bari.» Birden başım benden yana döndürdü. Bomboş gözlerle bana baktı. Bir çam devirmiştim galibala.. Sonra usulca:

«— Bana mı?» Öyle ya «ona mı?»

«— Tabii sana. Kime olacaktı ya?»

«Kafamı kızdırma gene akşam akşam. Bana soracak şeyin varmış gibi, saf saf «tabii sana» demez misin! E! aşkolsun 'vallâhi. Bukadar senedir sordukların yetmiyormuş gibi, bir de şimdi bana birşeyler! soracaksın ha! Hadi hadi, şakayı bırak da havadan sudan konuşalım şimdi..»

Düşündüm.. Haklıydı hani... Onun ne söyleyeceğini biliyordum. Hattâ ne düşündüğünü bile. Kalemı kapayıp cebime yerleştirdim...

İşin en zor tarafı nedir biliyor musunuz? İnsanın tanıdığı, arkadaş olduğu veya hasım olduğu bir insan hakkında yazı yazması. Ben en çok o zamanlar yazı yazmakta güçlük çekerim. Malûm ya, insan, hisleri ne olursa olsun, kaleminde bitaraf olmalıdır.

Ama siz ne düşünürseniz düşünün, okuyan böyle düşünmüyor. Hakkında yazı yazdığımız kinse arkadaşınızsa:

«— Yaa bak arkadaşımı methetmiş. Zaten belli canım.»

Eğer yazı yazdığınız insan hasmınız ise:

«— Gördün mü bak! Diş bilemediği nasî da belli oluyor. Halbuki bu vazının şurası şöyle değil de şöyle olacaktı.» gibi sözler ta kulağımıza kadar gelir.

Ama kim ne derse desin. Ben düşündüğüm gibi değil, gördüğüm gibi yazmak mecburiyetindeyim. Vazifem bu benim.

Kırkyedi yıllık mazisi olan Türk Sineması'na bir sezon daha eklendi. Hiçbir şey yazmayan, hiçbir şey demiyen ve gelecek için hiçbir umut verdirmeyen bir sezon...

Bu yazımda enine boyuna incelemek istediğim bu sezonun Türk Sineması'na bir süre methiyeler yazdığım için, kendi kendime lanetler okuyorum... Ben mi övmüşüm bu sinemayı, ben mi iyi niyetli yazılar yazılar yazmışım? İnana-mıyorum!.. Gerçekleri bu derece inkâr eden bir safdil yazar olamaz.. Olsaolsa, sinema adamlarımıza hoş görünmek sevdasında bir budala... Ama hayır, bunu

AŞKIN SAATI GELİNCE

Yeryüzünde iyilik tanrıları var!..

BİR DAHA SEZON DAHA GEÇTİ

Yazan: Hayri CANER

benim defterimde yazılı bulunmayan bir-iki film vardır... Türk Sineması'nın bu sezonunda adı geçen, benim gözümde kaçmıyan kordelâları... Sakın yanlış anlamayın, bunlar benim en çok beğendiğim ve başarılı bulduğum kordelâlar değildir hepsi... Benim listeme bu yazdığım filmlerden ancak üç-beşi girebilir. Hele, benim anladığım, dü-

şündüğüm Sinema'dan söz etmek gerekirse, bu filmlerden ancak ikisini başarılı bulacağım ben... Memduh Ün'ün «Kırık Çanaklar»ı ve Metin Erksan'ın «Gecelerin Ötesi»...

Memduh Ün. «Kırık Çanaklar»da bizim toplumuzun meselelerine el atarken, karı-koca münasebetlerini kendi süzgecinden geçiriyordu. Yer yer mantık

da asla kabul edemem. Ne yaptığımı, neler yazdığımı bilen bir insanım ben Tek yarıldığım nokta, iyi niyetli yazılarımın Türk Sineması'na yararlı olabileceği düşüncesiydi... Olmadı... Ben, iyi durumdayız, iyiye gidiyoruz, gelecekte ümitleniyoruz, dev adımlar atıyoruz derken, Türk Sineması her geçen gün geriye doğru gidiyordu... Bunu ancak sezonun bilançosunu yaparken farkedebildim.

Ne var geçen sezonda? Neler ortaya koyulmuş? Bir grafik çizsek, koskocaman bir siyah çizgiyi direkt olarak sıfır hanesinde yürütmemiz gerekiyor.

Sezon içinde seyrettiğimiz filmlerin toplamı, seksen prodüksiyonu buluyor. Belki üç fazla, beş eksik... Bu seksen filmin altmış beşi, üzerinde tek söz söylenecek durumda değil... Ge-

ri kalanlara şöyle bir göz gezdirelim: Memduh Ün'ün «Mahallenin Sevgilisi», «Kırık Çanaklar» ve «Ölüm Peşimizde»; Atif Yılmaz'ın «Ölüm Perdesi», «Aşçecik Şeytan Çekici» ve «Dolandırıcılar Şahı»; Metin Erksan'ın «Gecelerin Ötesi»; Atilla Tokatlı'nın «Denize İnen Sokak»; Nejat Saydam'ın «Yeşil Köşkün Lâmbası», «Aşkın Saati Gelinçe»; Dr. Alyanak'ın «Satin Alınan Adam» ve «Kezban» Osman F. Seden'in «Namus Uğruna»; Burhan Bolan'ın «Kırık Kalpler»; Nevzat Pesen'in «Aşk Rüzgârı»; Orhan Elmas'ın «Bir Yaz Yağmuru»; Halit Refiğ'in «Yasak Aşk»; Lütfi Akat'ın «Dişi Kurt»; O. Nuri Ergün'ün «İzmir Ateşler İçinde» ve «Altın Kalpler» adlı kordelâları... Belki bunların dışında başkaları tarafından önemli olan ve fakat

EVİRİM FER

«Kırık Kalpler» in kazandırdığı...

NAMUS UĞRUNA
Seden'in dediği..

hatalarına raslanan bu filmi seyredenler, sinemadan çıkarken herhalde birşeyler düşünüyorlar ve birşeyler öğreniyorlardı. Metin Erksan'ın yaptığı «Gecelerin Ötesi» ise herhalde sezonun en yararlı filmiydi. Bozuk düzen gençliğe eğilen böyle bir Türk filmi ortaya konulmamıştı şimdikiye kadar. Bununla beraber, Metin Erksan'ın filminde de bazı «acabalar»a rastlanmıyor değildi... Meselâ, hikâyenin kahramanları daha genç oyuncular olamaz mıydı derken, acaba filmin ikinci yarısını daha güçlü kılan trükler bulunamaz mıydı, diye de düşünmekten ken dini alamıyordu insan...

«Namus Uğruna» yıllardan beri Osman Seden'in tekrarladığı hikâyelerin bir başka şekliydi. Halit Refig «Yasak Aşk» da hiç-

bir şey söylemiyordu. Sadece bazı bölümlerde kamerayı kuvvetlendirmişti, o kadar... Memduh Ün «Mahallenin Sevgilisi»ni yaparken «Üç Arakadaş»ı çok zararlı bir şekilde taklit ediyordu. Aynı rejisörün «Ölüm Peşimizde»si korkunç bir tekniğin budalaca harcanmasından başka bir işe yaramamıştı... Atıf Yılmaz «Ölüm Perdesi»nde, bir piyasa romanının adaptasyonunu yapmış, «Ayşecik Şeytan Çekici»nde, bir zararlı neşriyatı devam ettirmiş, «Dolandırıcılar Şahu»nda ise, günahlarının yanına bir sevap işlemek istemişti... Atilla Tokatlı, sanat sanat içindir deyip, toplumu bir kenara iteliyerek «Denize İnen Sokak»ı meydana getirmişti... Nejat Saydam «Yeşil Köşkün Lambası»nda bir aşk hikâ-

yesi anlatıyordu. Zararsız bir kordelâydı. Ama «Aşkın Saati Gelince» de zarar hânesine çok şeyler yazıldı. Film seyredenlerden, Avni Dilligil'in oynadığı i yilik tanrısını arıyacak olanlar çok olacaktı herhalde... Dr. Alyanak «Satın Alınan Adam»da iyi bir hikâyeyi zayıf bir teknik ve zayıf bir mizansenle harcamıştı... «Kezban» roman adaptasyonları modasının sinemamıza iyiden iyiye yerleşmesini sağlıyordu... Burhan Bolan'ın «Kırık Kalpler» i Evrim Fer adında bir oyuncuyu Türk Sineması'na armağan etmişti... Nevzat Pesen'in «Aşk Rüzgârı» bu sezonun zararlı neşriyatını yürüten filmlerden biriydi... Orhan Elmas «Bir Yaz Yağmuru»nda ticarî düşüncelere kurban gitmesine rağmen, istismardan kaçınmıştı... Lütfi Akat sezon içindeki tek filmi «Dişi Kurt» da tek faydalı işi yaptı. O da Müşfik Kenter'i filminde oynatmasavdı... O. Nuri Ergun «İzmir Ateşler İçinde» de kazandığı sempatiyi, «Altın Kalpler» de hemen antipatiye çevirdi...

Her geçen gün ileriye gittiğini sandığımız Türk Sineması'nın geçen sezondaki bilançosuydu bu... İyiniyetli kişileri bile kötü kötü düşündüren bir bilanço... Bir yılın günahın yanında, bir fındık kabuğunu dolduramayacak kadar sevap...

Türk Sineması'nda «Beşler» olarak adlandırılan rejisörler gurubu bu sezon yaptıkları çalışmalarla ortalığı kara bulutlara bürüdüler. Bunlar arasında Me-

KADİR SAVUN
Dev aktör...

tin Erksan «Gecelerin Ötesi»ndeki çalışmasıyla hemen sivrilirken, Atıf Yılmaz, Memduh Ün, Lütfi Akat, Osman F Seden ticari kaygılarını açıkca belli ediyorlardı. Ama Metin Erksan'ın direnmesinin de devamlı olamayacağı muhakkaktı. Diğer yandan büyük umutlarla sinemamıza giren Halit Refig, «Yasak Aşk» la sinema yazarlığı zamanındaki düşünceleriyle çelişmeye düşen bir eser verdi. Gerçekçilik konusunda pekçok yazılarını oku-

DOLANDIRICILAR ŞAHI
Atıf Yılmaz'ın sevabı...

duğumuz bu genç rejisör, Walt Disney'e taş çıkartabilecek bir masal anlatmak cabasındaydı... Atilla Tokatlı «Denize İnen Sokak»da çok zayıf bir teknikle, Türk toplumuna anlaşılmalı bir dilde birşeyler söylemek dileğindedi... Diğer rejisörler için yazmak gelmiyor içimden. Çünkü onlar, bir ikisi hariç kalırsa ne geçmişte bir şey söylemişler ve ne de gelecekte söyleyeceklerdi... Topluma olan zararlarını ceplerindekilerle telâfi etmek tek tesellileri olmaydı...

Bilânçonun filmler ve rejisörlerden başka, oldukça karamsar bir manzara gösteren ayrı bölümü de, oyuncuların çalışmalarını...

Gerek aktörler ve gerekse aktrisler arasında gerçek anlamda sinema oyuncusuna rastlamak mesele haline gelmişti. Fiziki güzellik önde gelir, prensibi produktör ve rejisörlerin ön yargıları olmuş ve bu nun sonucu içindeki filmlerimizin yüzde doksan beşi güzellik kral ve kraliçelerinin tahtında yöne tilmıştır. Oyun ve oyunun ne demek olduğunu kavrayamayan veya kavramak istemiyen sinema adamları mız, ortaya çıkardıkları şöhretlerin birer sabun köpüğü gibi söndüklerine şahit olacaktırlar herhalde...

Sezonun oynayan aktörleri arasında «Sünger Avcıları», «Dolandırıcılar Şahı», «Gecelerin Ötesi», «Yeşil Köşkün Lâmbası», «Altın Kalpler», «Silâhlar Konuşuyor» adlı kordelâlarda başarılı kompozisyonlar veren Kadir Savun başta gelirdi... Kadir Savun'u, «Kırık Çanaklar»daki oyunuyla Turğut Özatay, «Dişi Kurt»daki oyunuyla Müşfik Kenter, «Namus Uğruna»daki oyunuyla Eşref Kolçak takip ediyorlardı. Sezonun en çok film çeviren oyuncuları Göksel Arsoy ve Orhan Günşiray, sevincinin ve produktörün gönüllerinde yatan arslan-

lardır. Her ikisi de birkaç filmlerindeki oyunları hariç tutulursa, gerçek aktör ünvanından uzak kalıyorlardı.

Aktrisler arasında ikisi, «Kırık Kalpler»deki başarılı oyunuyla ümit veren Evrim Fer ve «Yasak Aşk» adlı kordelâdaki kişiliğiyle başarı sağlayan Nilüfer Aydan ilgi çekiyorlardı. Bunlara ilâveten «Kırık Çanaklar»daki oyunuyla Lâle Oraloğlu ve hemen her oynadığı filmde ustaca oyunlar veren Muhterem Nur, «Cumbadan Rumbaya»da Çolpan İlhan, «Dolandırıcılar Şahı»nda Nurhan Nur, «Dişi Kurt»da Sezer Sezin, yılların getirdiği şöhretlerinden hiçbir şey kaybetmiyorlardı...

Yardımcı kompozisyonlarda en çok ilgi çeken isimler Ahmet Tarık Tekçe, Öztük Serengil, Seniğ Orkan, Nubar Terziyan, Gazanfer Özcan, Suphi Kaner, Ulvi Uraz, Salih Dilli gil, Erol Taş, Salih Tozan, Memduh Ün, Muallâ Kavnak, Aliye Rona, Ayfer Feray, olarak sayılabilirlerdi.

Yazıma son vermeden önce Türk Sineması'nın zavalılığından da söz etmek istiyorum. Meselelerin çözümlenmesi için en ufak bir gavret göstermeyen bir yığın insanı bünyesinde barındıran bu sinema, gelecek sezonlarda bu toplumu daha katı bir şekilde istismar edecektir. Buna eminim. Çünkü kıpırdanış yoktur. Herkes kendi başına buyruk, herkes ganimetlerden istifade volundadır.. Son birkaç yıla kadar yediği ekmeği zor temin eden kişiler, bugün sinemada patron, produktör olmuşlardır. Nereden, nasıl ve hangi işle ilgilenirken sinemaya girdiği belli olmayan bu insanların Türk Sineması içinde yaşaması, bu sanatın çok daha geniş ölçüde istismar edilmesine sebep olacaktır.

Hammaldan aktör, futbolcudan rejisör, fotoğraf-

ÖLÜM PEŞİMİZDE
Herşey teknik için!..

çıdan kameraman, romancıdan senarist yetiştirdiği müddetçe bu sinemadan hiç bir şey beklememeliyiz. Ta ki, kıyamet kopuncaya kadar.. Kıyametin nereden ve nasıl kopacağını da herhalde yakın bir zamanda göreceğiz. Devlet baba bu kang-

ren olmuş, toplumu sömüren topluluğa bir el atınca, kafalarında bir senede kaç film yapacaklarını, hangi konularla toplumu istismar edip vurgun vuracaklarını düşünen insanların ne yapacaklarını çok merak ediyorum.

AŞK RÜZGARİ
Zararlı neşriyat!..

YALNIZ!

O gün Yıldız Parkı'nda Muhterem Nur'la beraberdik... Tatlı bir meltem rüzgârının estiği parkın içinde hemen hemen kimse yoktu...

Gözleri yeşil sularda, dalgın bir kadın oturuyordu karşımda... Uzun saçları omuzlarında, tatlı bakışlı, tatlı yüzlü bir kadındı bu... Gözlerinin çevresindeki hafif kırışıklar, uzun süren hayat mücadelesinin belirli hâtıraları, izleriydiler sanki...

O'nu ikinci görüşümdü... Daha önce «Unutamadığım Kadın» in setinde karşılaşmış, bir - iki kelime ya konuşmuş ya da konuşmamıştık.. Muhterem Nur'u o zaman tanıyamamıştım

Geçen günler, dergi yazıhanesindeki kapanıklığım, tesadüfler, beni ondan ayırmış ve ben Muhterem Nur'u sadece arşivdeki fotoğraflardan, dergide çıkan yazılardan izliyebilmişim... Benim için sadece aktris Muhterem Nur'du... O'na yakın hissetmivordum kendimi... Ta ki, o gün Yıl

KADIN

dız Parkı'ndaki yalnız Muhterem Nur'la yaptığım röportaja kadar...

O'nun fotoğraflarını çeken Fotomuz Sabahattin acele işi olduğundan bahsederek yanımdan ayrılınca, değerli yıldızla beraber ve başbaşa kaldık parkta...

Kendisi hakkında çeşitli dedikodular yapılmıştı... Aktör Efgan Efgan ile olan münasebetleri ve aşkı onun hayranlarını meraklandırıyordu... Uzun müddet süren bu aşk macerası, sık sık hem Efgan'ın ve hem de Muhterem'in tekzipleriyle karşılaştı... İkisi de «Sadece arkadaşsınız,» diyorlardı...

Bütün tekziplere rağmen dedikodular, onların birbirlerini sevdikleri ve hattâ evlenmek üzere oldukları merkezindeydi... Fakat bir gün, hiç ümit edilmeyen, beklenmeyen bir sonuç patlak verdi... Muhterem Nur ve Efgan Efgan ayrıldılar!..

★

Yanyana oturduğumuz bankda bir süre sessiz durduk... Ağaçla-

İSTİBALİMİ DÜŞÜNÜYORUM ★ Değerli Yıldız şimdi sadece işini ve istikbalini düşünüyor...

nın dallarında yeşil yeşil yapraklar vardı... Serçeler fırlıyordu, serçeler giriyordu yaprakların arasından... Garip böcek sesleri, ıssız parkın içinde yankılanıyordu... Karşıdan, hafif meyilli yoldan bir genç çift geçiyordu. Birbirlerine sıkıca sarılmışlar, dünyayı görmüyor gibiydiler... Muhterem Nur onlara dalgın, gülen gözlerle baktı... Sonra konuştu:

«— Efgan hiçbir zaman benim sevgilim olamaz... Sanatkar olarak kendisini her zaman takdir ederim... Arkadaşlığı da çok iyidir... Fakat, hiçbir zaman ne bir sevgili

ve ne de bir koca olamaz... Kelimeler ağzından ağır ağır ve fakat tok bir sesle çıkıyordu...

Konuştuklarının elbetteki bir sebebi, bir nedeni vardı... Acaba niçin, diye sormadım. Esasen o sarmama da fırsat bırakmadı... Konuşmasında bunun sebebini açıklıyordu:

«— Çünkü Efgan olgun bir erkek değildir... Olamaz da... Bu kadar çabuk tesir altında kalan, çevresindekilere hemen inanan bir insanın olgunluğunu herhalde siz de kabul etmeyeceksiniz...»

Herhalde haklı olmalıydı... Gerçi Efgan'ın olgunluğu hak-

kında ben pek birşey söylemeyecektim ama, genç aktörün bazı zamanlar çevresindekilerin etkisi altında kaldığına bizzat şahit olmuştum... Herhalde bunu kastediyordu Muhterem Nur...

Oturduğu yerden kalktı... Eğildi. Bir küçük taş alarak yeşil sulara fırlattı... Sonra da taşın düştüğü yere, suyun içindeki dairelere bir müddet baktı... Bir-iki adım yürüdü... Birşeyler düşünüyor gibiydi... Sonra gülümsedi ve konuştu:

«— İntihar etmemden bahsediyorlar... Efgan'ı sevdiğimden intihar etmeyi düşünmüştüm... Şaşıyorum bu söylenenlere... Ben onun aşkından intihar etmeyi düşünmedim ki...»

Durdu... Kaşlarını çatıttı bir an...

«— Sıkıntılı günlerdi... Hemen herkes benim hakkımda bir şey söylüyordu... İşte, fazla şöhretin zararlarını gördüm o zaman... Beni çekemiyenler, hakkımda çeşitli dedikodular yaratanlar çoktu... Bunlara meselenin iç yüzünü bilmeden konuşanlar da eklenince... Tahammül edemeyecek bir duruma gelmişim... Herkes birşey söylüyor, her kafadan bir ses çıkıyordu... Tabii, yerli-yersiz dedikodulardan kurtulmayı ve intihar etmeyi arzulamıştım... Ama katıyyen Efgan'ı sevdiğimden değildi bu... Dedim ya, aleyhimde yazılanlar ve konuşulanlardı beni hayatımdan bıktıran...»

Yanıma oturmuştu yine... O kadar sevimli bir yüzü ve gülen gözleri vardı ki... Hayran olmamak elimde değildi... Daha önceki düşüncelerimden dolayı kendi kendime kızdım.. Muhterem Nur iyi bir insandı... Tatlı bir arkadaştı... Bana bu röportajı yaptırılanları minnetle andım... Çok şeyler müteşekkirdim onlara... Sevmiştim Muhterem Nur'u...

★

Bir müddet kuş seslerini, böcek seslerini dinledik... Ağaçların yaprakları esen rüzgârdan hışırdıyordu... Ben kendi düşüncelerime dalmışken, onun sesiyle irkildim...

«— Benim ona iyiliğimden

başka kötülüğüm dokunmamıştır,» diyordu.

Hayran kaldım bu sözüne... Büyük düşünürler gibi konuşmuştu... Bu söz üzerine ona hayranlığım bir kat daha arttı... Bir karar daha verdim kendi kendime... Olgun ve konuşmasını bilen bir insandı Muhterem Nur...

★

Gökte hafif bulutlar vardı... Güneşi gölgelemek isteyen bulutlar... Bu kara bulutları, Muhterem Nur'un şöhretini gölgelemek arzusunda dedikodulara benzettim... Çırpınıyorlar, rüzgârın da teseriyle sağa sola savruluyorlardı... Zavalhılar... Acıdım o bulutçuklara... Ama güneş her zaman ki parlaklığıyla karşımızdaydı...

«— Artık kalksak,» dedi Muhterem. «Vakit oldukça geçmiş...»

«— Peki,» diye cevapladım onu.

Kalktık... Yolda yürürken konuşmamızı tamamlayan sözlerini ilâve ediyordu:

«— Artık hiçbir dedikoduya aldırımıyorum... Esasen o kadar çok çalışıyorum ki, bunlarla ilgilenmeye fırsat bile bulamıyorum... Tesadüfen okuduğum veya istediğim bir dedikoduya da omuz silerek geçiyorum... Tek düşüncem işim, mesleğim... Benim istikbalim buna bağlı... Efgan için bana sık sık mektup yazan hayranlarıma cevabım, ondan tamamen ayrıldım... Barışmak isteğinde olduğum katıyyen yalandır... Böyle bir düşüncem asla yok... Ayrılmanızın sebebini soranlar da oluyor... Müsaade edilsin de, bu aramızda kalsın... Bize ait olan sırları herkese açıklamaya mecbur değilim...»

Parkin kapısında onu bekleyen otomobile binerken:

«— Bütün hafta çalışıyorum,» diye konuştu... «Tek günüm var boş kalan... Pazar günü... Onu da çocuğuma hasrediyorum... Onunla beraber geçiriyoruz hafta tatilimizi...»

Otomobil hareket ettiğinde bir birimize el salladık...

Evet, bir Nazım İnan vardı Türk Sineması'nda Attığını vuran, vurduğunu kıran bir Nazım İnan... Birçok filmlerde, hareketli kompozisyonlarını seyrettiğiniz bu aktör halen sinamadan uzaklaşmış durumda...

Nazım İnan'ı Bursa Sokağı'ndaki bir dükkânın önünde arkadaşıyla konuşurken yakaladık. Uzun boylu, yakışıklı genç, SİNEMA dergisinin kendisiyle bir röportaj yapacağını öğrenince, memnun oldu.. Hatırladığı için, bayağı sevinmişti...

Berberce Taksim'e doğru yürümeğe başladık. Hem konuşuyor, hem de Beyoğlu caddesinin vitrinlerini seyrediyorduk.

1924 yılının 5 Şubat'ında doğan Nazım İnan, Or-

mola verdik. Bank'lardan birine oturarak konuşmamıza devam ettik.

Nazım İnan konuşması-na, alınca biriken terleri mendiliyle silip bir sigara yaktıktan sonra devam etti:

— Tesadüfler zincirleme birbirlerine bağlıdırlar zaten. İşte bir tesadüf eseri, atölyemin yanında, Çetin Karamanbey ile Turgut Ören'in beraber kurdukları Aslan Film şirketi bulunuyordu. Çetin bey o zamanlar yeni şöhretleri yetiştiriyordu. Türk Sineması'na. Neriman Köksal'ı da yeni lânse etmek üzereydi. Benim fiziğimi beğenmiş olacak ki, artistliğe teşvik etti...

Hava sıcak.. İkimiz de terliyoruz... Nazım İnan bir an durduktan sonra:

Bir Nazım İnan Vardı!

DÜŞÜNÜYORUM ★ *Türk perdesinin bu kuvvetli kötü adamı sinemaya dönmeyi düşünüyor..*

BU YENİ YAZI SERİMİZDE UZUN MÜDDETTENBERİ PERDEDEN UZAKLAŞMIŞ ŞÖHRETLERİMİZİ TANITACAĞIZ..

taokuldan sonra İstanbul Fransız Lisesine girmiş. Ondan sonra da Güzel Sanatlar Akademisine devam edip oradan mezun olmuş.

Akademi mezunu Nazım İnan aktörlüğe nasıl başladığını şöyle anlattı:

— Beni de, birçok artistleri meydana çıkaran Çetin Karamanbey keşfetti. Vatanî vazifemi yeni bitirmiştim. Afişlerin ve tancılığın en çok para ettiği yer olan Beyoğlu'nda kendi çapımda, bir afiş ve ilân atölyesi açmışım. Hiç durmadan yerli film afişi yapıyordum.

Taksim'deki parkta bir

✱

İKİZLER ★ 1951 yılında «İstanbul Canavarı» adlı kordelâyla beyaz perdeye giren Nazım İnan, bilindiği gibi bu kordelâyı Aslan Film hesabına yapmıştı..

— Zaten Türk Sineması'na karşı yakın bir ilgi duyuyordum.. İlk olarak 1951 yılında «İstanbul Canavarı» filminde, Muzaffer Tema, Neriman Köksal, Ayten Çankaya ile beraber oynadım. Ve ilk filmimle de şöhrete ulaştım. Bu film de oynayan bütün artistler şöhret yaptılar ya...

Sinema'ya girişini böylece anlatmış oluyordu. Da-

güncü durumu hakkında düşünceleriniz?

— Dedim ya, ancak arpa boyu ilerleyebildik. Zihniyetlerimiz değişmediği, hiçbir şey olamayız biz... Bakalım, Basın Yayın ve Turizm Vekâletinin stüdyo teşebbüsleri var... O zaman belki, filmcilerimiz her köşe başında film çekmekten kurtulurlar...

— Festivâl hakkında ne düşünüyorsunuz?

— Gayet kısa cevap vereceğim: Menfaatler çarçırıyor.

— Hangi oyuncularınızı beğeniyorsunuz?

— Kadınlardan Lâle Oraloğlu, erkeklerden de Turan Seyfioğlu...

— Sizde yeni artistlerimizden hangisi şöhrete ulaşacak?

— Yenilerden?.. Bilmem ki, ne söylesem?.. Çok zor bir soru... Ama, Türkân Şoray'ın şöhrete ulaşması için engel yok... O ulaşabilir..

— Evlilik hakkında neler düşünüyorsunuz?

Güldü. Çocuk musun, der gibi baktı. Cevap yerine sinsice bir gülüşünü seyretti Nazım İnan'ın...

— Bir çiçekle bahar olmaz diyenler takımındam. Onun için evlenmeyi aklımın köşesinden bile geçirmiyorum...

Biraz durun, sonra bir sırrını ifşa ediyormuş gibi, hafif bir sesle konuştu:

— Zaten artık yerlilerden kullanmıyorum. Şimdilik işim ecnebilerle.. Onları da her ay değiştiriyorum ya!..

Uzunca boylu, zayıfça, kıvrıkcık saçlı ve keskin bakışlı Nazım İnan'a son sorumu da sordum:

— Tekrar sinemaya dönmeyi düşünüyor musunuz?

Güldü. Ve düşünmeğe başladı. Hoş bir cevabı vardı:

— Görüyorsunuz, düşünüyorum işte!..

Film yıldızlarımız arasında garip inançları olanlara pek rastlanmaz. Ancak, birçokları fala inanıyorlar. Son yaptığımız bir anket sonucunda, otuz film yıldızımızdan onunun katıyken bâtil inançları bulunmadığını, yedisinin fala inandıklarını ve geri kalan on üç yıldızın da muhtelif inançları bulunduğunu tesbit ettik.

Meselâ geçen sezonun en popüler aktörlerinden Göksel Arsoy faldan ziyade karşısındaki şahsın ceket düğmelerini üstüne iliklemesine razı olmuyor. Bu şöhretli yıldızımızın bir başka inancı da, yeni bir filme başlamadan önce bir kenara çekilip, muvafak olabilmesi için Allaha dua etmesi...

Rejîsör, prodüktör ve aktör gibi ünvanların sahibi

LÂLE ORALOĞLU
Aksini yaparım!..

Memduh Ün, hiçbir bâtil inancı olmıyanlardan...

Uslu Kardeşler'den Sunay, daima kolyesinde sallanan kuru kafa maskotunun kendisine uğur getirdiğine inanıyor. Aynı aktrisin fala ve büyüve inancı da çok fazla. Nuray ise, fala ve Persembelelerin uğurlu olduğuna inanmakta. Herhalde Nuray Uslu, ünlü Amerikan romancısı John Steinbeck'in «Uğurlu Persembe» sini çok okuması olmalı...

Ayhan Işık'la beraber oynadığı «Ya Ben Ya O» filmiyle tekrar Türk Sinema'na dönen «Gelinin Muradı» ve «Alage-

KÖTÜ ADAM ★ Nazım İnan, bir zamanların başarılı kötü adamlarındandı..

ha ne anlatayım der gibi, bana baktı.

— O filmden sonra kaç filmde rol aldınız?

Düşündü. Sonra başını sallayıp cevap verdi:

— 1958 senesine kadar 21 filmde oynadım.

— Son çevirdiğiniz filmi-

niz hangisiydi?

— «Ben Kahpe Değilim» adlı kordelâ...

— Peki, beyaz perdeden ayrılmanıza ne gibi hâdiseler sebep oldu?

Gözlerimin içine bakarak öylece kaldı bir süre... Elindeki sigarasının külünü silkti. Ağır ağır konuştu:

— Aradığım imkânları bulamamıştım.. Türk Sineması benim artistliğe başladığım zamandan beri ancak arpa boyu ilerleyebildi.. Dahası var... Aradığım rolü, aradığım senaryoyu, ilk filminden sonra bir daha bulamadım... Seyircilerim beni eli tabançalı «Badman - Kötü adam» olarak tanıdılar. O rolden sonra jön rolleri alamazdım tabii...

Gülerek bacak bacak üstüne atarak ilâve etti.

— Zaten bana toy jönler gibi aşk yapmak yakışmıyor!..

Duraklamasından istifade ederek bir soru daha sordum:

— Türk Sineması'nın bu

✱

JÖN OLABİLİR MİYİM ★ Nazım İnan, beyaz perdeye döndüğü takdirde jön olup olamayacağını soruyor. Bizim cevabımız:

Evet!..

FATMA GİRİK
Adak'a inanırım..

yık» filmlerinin unutulmaz yıldızı Pervin Par, fala inanıyor... Bilhassa kahve fahıyla yıldız falına...

«Kırık Çanaklar» filmindeki başarılı rolüyle geçen sezonun En Başarılı Yardımcı Kadın Oyuncusu seçilen ve hâlen Berlin'de bulunan Muallâ Kaynak, salı günlerinin uğursuzluğuna inananlardan. İster işinde olsun, isterse evinde o gün bir uğursuzluk çıkarmış. Değerli aktris, «Kim-

verirken, «Çok şükür,» dedi. «Yok öyle şeyim...»

Türk Sineması'nın yeni kabiliyetlerinden Evrim Fer fala inananlardan... Bir de göz seyirmesine dikkat ediyor... Sağ gözü seyirince sevinir, sol gözü seyirince de muhakkak üzülürmüş...

Sadri Alışık ankete entresan bir cevap verdi. Ona «Bâtil inançlarınız var mı?» diye sordüğümüzde, hafifçe gülümsemi ve şöyle konuştu:

«— Tabii... Ben insanların iyi olabileceklerine inanırım..»

Sezon içinde «Namus Uğruna» ve «Kabadayılar Kırakı» adlı kordelâlarda seyrettiğimiz Peri Han:

«— Ben,» diyor. «Yataktan sağdan kalkmayı, sahneye uğruma inandığım yüzükle çıkmayı, bazı renkleri kullanmamayı (meselâ kırmızıyı) uğurumdan sayarım...»

Değerli film ve ses yıldızımız Zeki Müren 13 rakkamının uğursuzluğuna inananlardan... Bu yıldızımız aynı za-

GÖKSEL ARSOY
Üzerime ceket iliklemeysin!..

aksine, uğur getirdiğine inanıyorum...»

Türkân Şoray ise, Suna Pekuysal gibi düşünmüyor. O, 13 rakkamının uğursuzlu-

nanışı yokmuş...

Kenan Pars:

«— Nazara inanırım,» diyor. «Üstelik benim nazarı da değer yanı...»

Münir Özkul sahneye sağ ayakla girermiş. İnsan gayri ihtiyarı merak ediyor. Acaba perdeye hangi ayağıyla giriyor?...

Oya Tarı'nın bâtil inanışları bulunmamasına rağmen, Leylâ Sayar müthiş surette fala, büyüye ve rüyaların gerçekleştiğine inanırmış...

Fala inanıyorum

bilir.» diyor. «Belki de çok dikkat ettiğim için oluyor böyle...»

Sinema ve Tiyatromuzun kıymetli oyuncusu Ulvi Uraz bâtil itikatlara önem vermeyenlerden. Anketimize cevap

MÜNİR ÖZKUL
Sağ ayak!..

manda parmağında bir mavi boncuk taşımayı uğur sayarmış...

Ekrem Bora hiçbir şekilde bâtil inanışı olmıyanlardan...

Son yıllarda Türk perdesinin en fazla sevilen ve beğenilen popüler yıldızlarından Orhan Günşiray pek fazla bâtil inanışları bulunmamasına rağmen annesinin duasının tutacağına inanıyor...

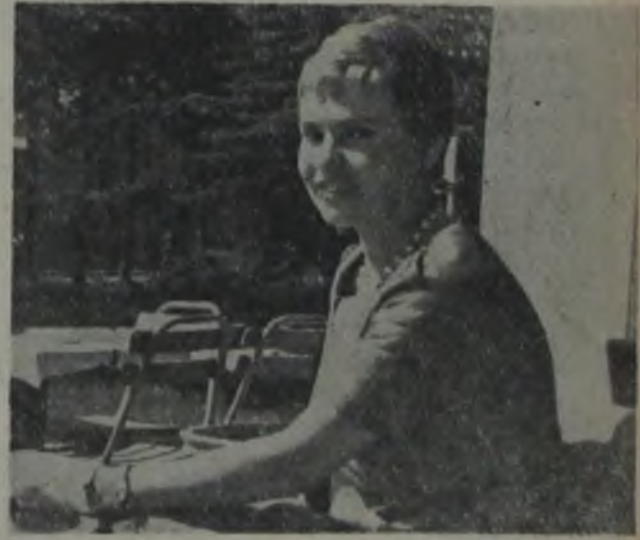
Fala ve rüyaya inanan yıldızlarımızdan birisi de Muzaffer Tema... Bu şöhretli aktörümüz bilhassa gazetelerin günlük fallarını okumayı ihmal etmezmiş...

Gerek sinemada ve gerekse tiyatrodaki başarılı oyunlar çıkaran sempatik yıldızımız Suna Pekuysal:

«— Korkunç surette fala inanırım,» diyor. «13 rakkamının da, herkesin inançlarının

ğuna inanmakta berdevam...

«Kırık Çanaklar» in dedesi Salih Tozan'ın hiçbir bâtil i-

MUALLÂ KAYNAK
Salı günleri uğursuzdur!..

DİCLEHAN BABAN

AŞKI BİR HASTALIĞIN NEKAHAT DEVRESİNE BENZETİYOR...

Röportaj: Orhan ÖZTÜRK

Fotoğraflar: Fazıl DURUKAN

Ortaık zifiri karanlık. Is-lak, yapışkan bir sıcak var... Terliyorum... Mendilimle al-nımı silerken ta ilerde, karan-lıklar içinde bir süliet gözü-me ilişti. Yanımda sesiz iler-lemekte olan Foto Fazıl'a u-sulca seslendim.

«— Bak. Birşey görebiliyor musun?»

«— Hm! Kim acaba?»

Olduğumuz yerde durduk. Gürültü etmeneye çalışarak, nefeslerimizi bile tutmuştuk. Bak sen işe!.. Ne oluyordu a-caba? Derken, görüntüler iki-leşti. Galiba birşeyler konu-şuyorlardı. Hem de bir erkek bir kadını bunlar. O an ak-hma gelen ilk şey bunların iki sevgili oldukları idi. Fakat iki sevgili gibi değil, iki iş ortağı gibi herhangi bir şey

üzerinde pazarlık eder gibi bir halleri vardı. Yolun orta-sında kalakalmıştık Foto mu-habirini, hafifçe kolundan çe-kerek yol kenarındaki bir a-ğacın gölgesine sığındık. Ne-ticeyi merak etmiştim. Fazıl'ın kulağına eğilip makine ve flâşi hazırlamasını söyledim. Olur a!.. Bakarsınız entere-san bir olay olur. Hazır bu-lunmak lâzım. Enteresan o-lay ne olabilirdi? O anda ka-fam durmadan bu soru üze-rinde çalışıyordu. Sevgilidir-ler dedim. Olmadı. Hırsız de-sek. Gene olmaz, çünkü orta-da çalacak veya çalınacak bir şey yoktu. Aaaa!... Şimdi de ne oluyor? Neyse, biz sonunu bekliyelim bakalım. Karanlık-ta çıt... çıt... diye birkaç ses işitildi. Sonra önümüzdeki o

GELECEĞİN YILDIZI

★ Son günlerde yıldızı süratle parlamakta olan yıldızlarımızın başında Diclehane Baban gelmektedir. Vücut ölçüleriyle olduğu kadar, sanat kabiliyeti ile de bütün dikkati kendi üzerinde toplamaktadır. En son olarak Be-Ya filmi'nin «Otubüs Yolcuları» adlı kordelada büyük bir kompozisyon oynayacaktır. Başarılı kompozisyonlardan bir tanesini de buradan çıkaracağınızdan eminiz.

iki kişi dönüp süratle uzaklaşmaya başladılar. Tabii biz de arkalarından. Takriben yüz metre kadar ilerde bulunan sokak lâmbasına varmadan yetişmek istiyordum onlara. Işık altında kim olduklarını tanıyacaktım. Adımlarımızı sıklaştırdık.

Sokak lâmbasının altına geldiğimizde biz de önümüzdekilere ulaşmıştık. Artık birbirimizin yüzünü görebiliyorduk. Bir anda, hayretten ağızım açık kaldı. Karanlıkta gördüğümüz o iki kişiden, birisi bizim değerli ve şen sanatçımız Diclehan Baban değil miydi? İçimden, sokağın karanlık oluşuna dua ettim. Çünkü böyle bir durumda karşılaşmış olsaydım, ben utanmıştım. Ama sonra birdenbire aklıma geldi. Ben onların orada ne yaptıklarını bilmiyordum ki... Mamafih şimdi öğreniriz herhalde.

Çok eskiden tanıdım Diclehan Baban'ı. Eski arkadaşımıdır. Hattâ birbirimize «askerlik arkadaşım» deriz. Beni böyle birdenbire karşısında görünce çokşun bir sevinçle:

«— Oooo!... Askerlik arkadaşım sen misin?»

Sonra biraz daha yaklaşıp:

«— Sen ha? Gecenin bu saatinde. Buralarda? Etilerde ha?»

«— Ne yaparsın. Eski dost düşman olmaz dedik, Fazıl'la beraber atlayıp sana geldik.»

Çoşkun bir neşeyle, kollarımıza girerek bizi evden tarafa, âdeta sürükledi.

«— Yürüyün öyleyse. Bir iki satır çene çalarız. Zaten biz de can sıkıntısından çatlıyorduk.»

«— İşiniz var herhalde? Mâni olmalıydım.» diyerek vaziyeti anlamaya çalıştım.

«— Ne işi canım? İki tane gül çaldık oldu bitti.» diyerek vaziyeti izah etti.

«— Her gün buradan geçerken bu katmerli güller gözümüne ilişir. Komşumdur. Her gün geçerken bu gülleri kendisinden isterim. Ne dedim, ne söyledimse vermedi gülleri... Ben de dayanamadım, çaldım. Günah benden gitti.»

Elinde tutmakta olduğu iki güle baktım. Hakikaten şaha

neydiler. Çalmaya değerli doğrusu. Fakat, sabahleyin uyanıp da gülleri yerinde görmediğim ev sahib ve sahibesinin yüzlerini o anda görmeyi çok arzuladım.

Berberce eve gittik. Mersini dedikleri tip bir ev. Dört beş basamakla eve giriliyordu. Bir antre ve antreye açılan odalarla salon... Bizi kapıda annesi ve kardeşi karşıladı. Sıcak, samimi bir karşılayıştı bu.

Hep beraber salona geçtik. Rahat, samimi ve dinlendirici bir salon. Benim dikkatimi çeken ne perdelerin güzelliği ne döşemenin renkleri ne de koltukların rahatlığı oldu. Sadece ve sadece, kenarda duran kütüphane ve içindeki kitaplar, fazlasıyla hoşuma gitmişti.

Şimdi kitapları bir yana bırakıp, biz kendi âlemimize dönelim.

Ta Orta Asya'dan kopup gelen bir soy düşünün... Bir ucu Bozkurtlara dayanan bir soy... Destanlar, efsaneler içinde ulu bir soy. Binbir meşakkat ve tantana içinde, Orta Asya'dan ta Anadolu'ya gelip yerleşen bir soy. Anadolu'da Selçuklular, Osmanlı'ları kuran cengâver ırk. Cengizlerin, Attilâların torunları. Cumhuriyet Türkiye'sinin Atatürk'lerini yetiştiren soy.

Seneler evvel İstanbul'a, İstanbul'da Babı Âli'ye yerleşen Baban ailesi. Ve nihayet o soyun, o ailenin bir ferdi Diclehan Baban...

Bir tesadüf eseri olarak, beyaz perdemize giren Diclehan Baban o günden bu yana çeşitli filmlerde, çeşitli kompozisyonlarda oynamıştır.

İlk tanışmamızı hatırlıyorum da!... Ne kadar tuhaf şeyler hissetmişim. Hattâ kızmıştım bir ara. Bana doğrudan doğruya «sen» diye hitap ettiğine. Fakat utandım sonra. Kendi kendime. Düşündüğünü, olduğu gibi söyleyebilen, tanıdığım tek insan.

«— Seni nasıl tanıdıklarını istiyorsun?» sorusuna karşılık:

«— Ben her şeyden evvel hakikatleri ve doğruyu seven bir insanım» dedi...

Her ziyaretimde olduğu gibi bu defa da yemeğe alıkoydular. Yemeklerimizin üzerine güzel de birer kahve içince keyfimize payan yoktu. Aradan saatler geçmiş, konuşma epey ilerlemişti. Bir ara mesleki suallerimden birini soruverdim:

«— Aşkı neye benzetirsin?»

«— Aşkı, ben bir hastalığın nekahat devresine benzetiyorum ve kendimi o zamanlardaki gibi hissediyorum. Daha doğrusu rüya gibi bir şey. Tatlısıyla, acısıyla başlıbaşına bir dünya. Uyandığınız zaman bitiveren bir dünya.»

«— Yanlış anladıkları tarafın hangisidir?»

«— Bak onu anlatım» her insanın olduğu gibi benim de üzgün ve kederli olduğum anlar vardır. Böyle anlarda kimisi yalnız kahr kendini dinlemek, kimisi müzik dinlemek ve kimisi de şiir veya kitap okumak ister. Ben ise böyle zamanlarda deli - dolu hareketler yapmak isterim. Biraz tuhaf ama hakikat. Şarkı söylerim. Yüksek sesle konuşur, yüksek sesle gülerim. Adeta bir krizdir bu. Fakat maalesef benim bu hareketlerimi yanlış tefsir edip, beni hoppa -

züppe, «fındıkcı!» bir kız zannedenler var. İşte ben, beni böyle tanımlarını istemiyorum.»

Daha sonra konuşmalarımız başka mevzulara dağıldı. Vakit epey ilerlemişti. Bir ara Dicle:

«— Çocuklar, şayet arzu ederseniz, çıkıp şöyle bir dolaşalım. Bizim buranın manzarası pek güzeldir. Ha ne dersiniz?»

«— Vallaa! Haklı söze, Hacı Baba ne desin?» deyip hep beraber kalktık. Valide hanıma teşekkür edip «allahaismarladık» dedikten sonra beraberce dışarı çıktık.

Hakikaten manzara ve havayı çok beğenmiştim. Ne yalan söyleyim, kıskandım orda oturanları. Hattâ hemen- cecik orada oturmaya da karar verdim. Fakat her şeyden evvel bir ev bulmak lâzımdı. Küçük, kübik bir ev. Bu ödevi de arkadaşım Dicle'ye verdim. Bakalım sözünde duracak mı?

Yarım saatlik bir Etiler turu yaptık. Hem ziyaret, hem ticaret olmuştu bu.

Arkadaşça, ahbapça ayrıldık...

Vakit geç olmuştu...

Eve gidiyordum...

KADİR SAVUN

Günlerden Cuma...

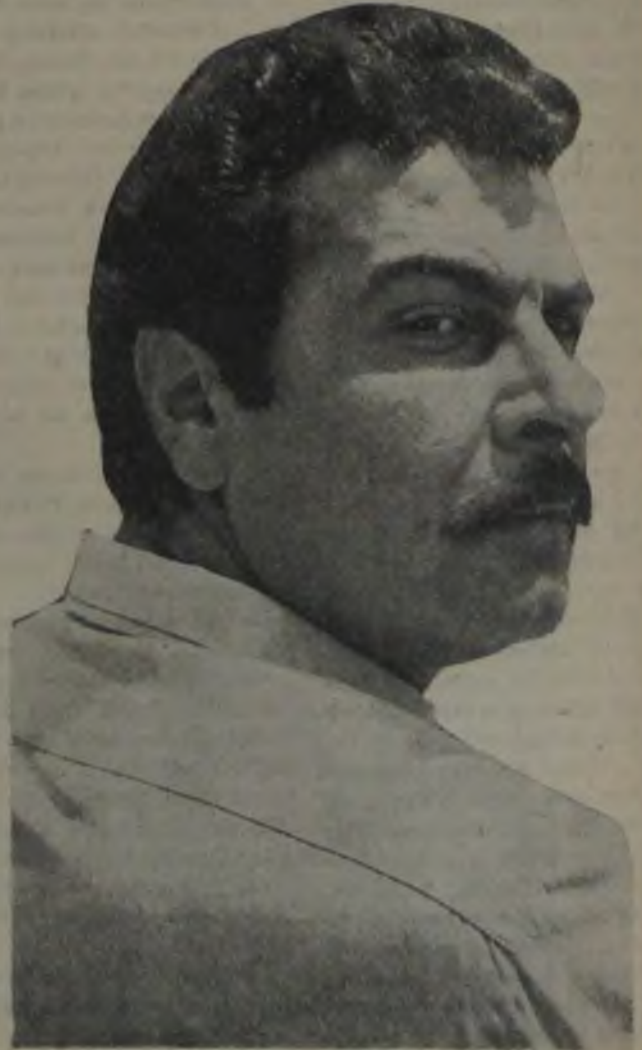
Vakit hayli ilerlemiş, biraz evvelki kalabalık birer ikişer dağılmak üzereydi. Luna-Park'ın çay bahçelerinden birinde Sami Hazinses, Sabiha İzer ve diğer sanatçı arkadaşlarla oturmuş, sohbet ediyordu. Bardağımdaki son yudumu alıyordum ki, Sami Hazinses:

— İşte Kadir Savun, dedi.

Baktım, biraz ilerimizde ağır ağır yürüyen üç kişi vardı. Omuz omuza yürüyen üç kişi. Kadir Savun'u günlerdir aramış, fakat bir türlü bulamamıştım. İşte şimdi

hiç beklemediğim bir anda karşıma çıkmıştı. Yerimden kalkarak onlara doğru yöneldim. İkinci kişiyi de arkadan tanıyıordum. Genç rejisör Fikret Uçak'tı. Seslendim. Üçü birden döndüler. Üçüncüsü de Fikret Hakan'dı. Ayrı ayrı selâmlaştık. Kadir Savun'un sert ve ürktücü bakışları altında ilkin ezilir gibi olmuşum. Neden sonra aktör, bir yazımdan dolayı bana gücendiğini söyledi. Ne var ki o yazım yanlış anlaşılıyordu. Kimseyi gücendirmek istemezdim.

Kadir Savun'a bununla il-

gili bir açıklama yaptım-
da, yatıştır gibi oldu. Beni
anladığına sevinmişim. Bir
süre ayak üstü Fikret Ha-
kan ile değer yargıları üze-
rinde konuştuk. Kadir Savun
ise sinema sanatçıları ara-
sındaki kötümser davranış-
lardan söz açıyor, bunun bir
an evvel düzelmesini istiyor-
du. Haklıydı aktör. Bir müd-
det daha konuştuktan sonra
vedalaştık. Biraz ilerimde
yine omuz omuza yürüyen
tük kişi vardı..

★

Günlerden Cumartesi...

Emirgân koruluğunda-
yım. Sarı köşke doğru, ba-
harı ciğerlerime çeke çeke
yürüyorum. Böyle günlük
güneşlik bir havada bu yolu
tepmek ölüm gibi geliyor ba-
na. Böyle güzel bir günde,
böyle yalnız gezilir mi? Ne
ayıp... Şairin dediği gibi, «Ku-
rumuş bir dal bile olsanız,
yalnızlık kötü...»

Rüzgâr inadına dalların
arasından baharsı baharsı e-
siyor. Her köşede bir ban-
ko, her bankoda bir çift...
Emirgân koruluğu bir mut-
luluk pazarına dönmüş san-
ki...

İşte sarı köşk yavaş yavaş
dalların arasında beliriyor.
Ne garip senelerce evvel pa-
dişahların barındığı köşk,
seneler sonra bir filme sah-
ne oluyor. Köşkün yanına
vardığımda kapılar sımsıkı
kapatılmıştı. Biraz bekledik-
ten sonra kapı açılıyor. İçe-
riye süzülüyorum. Köşkün
içerisi oldukça kalabalıktı.
Bir an sağa sola koşuşan
zabitlerin, neferlerin arasın-
da kalıyorum. Filmin bir bö-
lümü çekiliyor.

Köşkün diğer bir odasına
geçiyorum. Geniş bir divan-
da Kadir Savun bağdaş kur-
muş, istirahat ediyor, Aya-
ğındaki çizme, belindeki ku-
şak, yemeni, cepken ve ba-
şındaki tüylü kalpak Kadir
Savun'u olduğundan daha iri
gösteriyor. Beni görünce eli-
mi sıkarak «Hoş geldin» di-
yor. Hemen yanına oturuyo-
rum. Filmin prodüktörü ile

tanıştırdıktan sonra, sualimi
cevaplandırıyor:

— Semih Evin'in yaptığı
bu film, işgal zamanında
geçiyor. Zannedersem ismi
de «Dağların Efensi». Filmde
benden başka Atif Kaptan,
Serpil Gül, Ekrem Bora, E-
rol Taş ve Hüseyin Baradan
oynuyor.

— Diğer oynadığınız ve oy-
nayacağımız filmler?

— Bundan sonra önümüz-
deki hafta içinde Ertem Gö-
re'in «Otobüs Yolcuları» na
başlayacağım. Bii de Be-Ya
Filmin «Kardeş» leri var.

Bir an susuyor, sonra tek-
rar devam ediyor:

— Bak unutmuştum. Burç
Filme de bir film yapaca-
ğım. Sinemaya ilk başladığı-
m sıralar onlarla çalışıyor-
dum.

Salondan yine bir takım
gürültüler geliyor. Koşuşma-
lar, bağrışmalar birbirine
karışıyor. Bunun üzerine
Kadir Savun:

— İstersen dışarıya çıka-
lım, diyor.

— Çıkalım.

Birlikte zabitlerin, efelerin
arasından geçerek, dışarıya
çıkıyoruz. Oh!.. Dünya var-
mış... Rahat ve derin bir
nefes alıyoruz, doyasıncaya
kadar. Boş bankolardan bi-

rine oturuyoruz. Önümüz-
den geçenler Kadir Savun'a
dikkatli dikkatli bakıyorlar.
Bir şeyler fısırlıyorlar ken-
di aralarında.

— Kadir, diyo-
rum. Festival gece-
si armağanı alır-
ken çok heyecan
(Lütfen sayfa çeviriniz)

Ağah
ÖZGÜ

YAZAR VE AKTÖR ★ Arkadaşımız Ağah Özgüç, , Savun'la beraber....

Juydun mu?

— Şüphesiz. Sayın Vali Refik Tulğa ismimi okuyunca, çok heyecanlandım. Şaşırdım da diyebilirim. Fakat Eşref Kolçak ile el sıkışmamızı hiç unutamiyacağım. O an gözlerim dolu dolu idi.

Festivalin sonucu için de şunları söylüyor Kadir Savun:

— Ben en kuvvetli namzet «Gecelerin Ötesi» ni görüyordum. Çünkü her yanıyla bizim malımızdı. Bir başka hikâyeden çıkarma değildi. Ele alınan tipler, aramızda her zaman rastıyacağımız kişilerdi. Aramızda yaşayan bu kişilerin saplandığı çıkmaz gerçekçi bir görüşle anlatılmıştı. Bütün temennilerim böyle teşebbüslerin devam etmesidir. Öyle tahmin ediyorum ki, film festivalerinin her sene yapılması, sinemacılığımız için çok faydalı olacaktır. Festivalden sonra iki produktörümüz (isimlerini zikretmek istemiyorum) iddialı film yapma teşebbüslerine geçeceklerini söylediler. Hem ki, dış pazarlarda oynatmak şartı ile. Tabii buna çok sevindim.

— Oynadığınız kompozisyonlar arasında en çok hangilerini seviyorsunuz?

— Meselâ üç tanesi var ki, unutamam. «Dokuz Dağın

Efesi» ndeki Hacı, «Karaca oğlan» daki Deli Hüseyin ve «Gecelerin Ötesi» ndeki Fehmi rolleri en çok sevdiğilerim.

Sevdikleri arasında «Altın Kalpler» deki rolünün de bulunacağını sanmıştım. Demek yanlışmışım. Oysa bu filmde Kadir Savun'u daha daha çok sevmiştim. Hatta onu Ernest Borgnine'e bile benzetmiştim. Bu benzetmede belki de yanlışmış olabilirim. Kimbilir?..

— Ya çalıştığınız rejisörler arasında beğendiğiniz?

— Birlikte çalıştığım rejisörler arasında başta Metin Erksan gelir. Metin Erksan hakikaten Batı sinemasında yeri olan bir rejisör. Sinemayı topluma gayet iyi aktarmasını biliyor. ve dışarıda bizi rahat rahat temsil edebilir. Bunun dışında başka rejisörlerimiz de var. Osman Seden, Atif Yılmaz, Memduh Ün, bunlar da kaliteli rejisörlerimiz sayılır.

Yanımızdaki bankoda oturup, uzun bir süredir bizi dinlemekte olan biri Kadir Savun'a:

— Affedersiniz, dedi. Şu karşıda dolaşan Atif Kaptan değil mi?

Kadir Savun baktı. Atif Kaptan köşkün önünde su-

bay elbisesiyle dolaşıyordu.

— Evet, tâ kendisi...

Geldiğimden beri dikkat ediyorum, mütemadiyen sigara içiyor Kadir Savun. Birini söndürüp, birini yakıyor. Peri-Han da böyle çok sigara içer. Kulakları çınlasın...

İşte yine sigarasını yeniliyor ve:

— Şu havada ne güzel rakı içilir değil mi dostum, diyor. Bir de yanına domates, beyaz peynir ilâve et, istersen yeme. Böyle bir durumda rakı olsa içmez misin?

Gülerek:

— Şaka mı ediyorsun, içmez olur muyum hiç?

— Bak şunu da söyliyeyim. Çalışırken katiyen içmem. Mesleğimi çok severim. Alkollü insan iyi düşünemez. Alkollü insanın işinde başarılı olur diyenler yanlırlar.

— Mesleğiniz dışında başka şeylerle de meşgul olur musunuz?

— Her akşam bir buçuk iki saat kitap okurum. Gündüzleri işim olmazsa, kitap okur, balığa çıkarım. Adamın biri «Oku da ne okursan oku» demiş. Ben de bu kabilden bir seçme yapmam. Kemaller, Fakir Baykurt, Orhan Veli, Saif Faik sevdiğim yazarlar arasında.. Mehmet Lkif'in yeri tabii daha başka.

— Çok okuduğunuza göre, epey kitabınız olmalı

— Seneler önce ailem ölmüştü, ben de bu yüzden çıkıp gitmiştim. Kitaplarım dağıldı. Şimdi yeni baştan kitaplarımı toplamaya çalışıyorum. İlerde büyük bir kütüphaneye sahip olmayı çok arzuluyorum.

— Eleştirmecilerin yerli filmlere olan davranışlarını nasıl buluyorsunuz?

— Eleştirmeciler kendi imkânlarımızı göz önünde bulundurup, ona göre davranmalıdırlar. Yazarken ellerini vicdanlarına koysunlar. Bizde eski olan tek şey imkân.

Köşkün kapısı önünde birden bir gülümsedir kopuyor. Ekrem Bora'yımsı bu gevrek gevrek gülen. Bize

doğru geliyor. Daha önce ortalıkta görünmemesinin sebebi, uykuda olmasımıymış meğer. Yanımıza gelince, şiir okur gibi:

— Ne canım sigara istiyor, ne içki, diyerek Kadir Savun'a takılıyor. Şakalaşıyorlar. Derken Kadir Savun'u setten çağırıyorlar.

İşim bittiğinden beni bir düşünce alıyor. Biraz sonra bu neşeli havadan ayrılmak gerekecek. Zehir - Zıkkım bir yol dönüşü başlayacak. Ama hayır... Erol Taşın şu sözleri, yol dönüşü yalnızlığından kurtarıyor beni..

— Metin Erksan geldi, sizi arıyor.

Seviniyorum buna tabii. Şair boşuna lâf etmemiş, «Kurumuş bir dal bile olsanız, yalnızlık kötü.» diye...

POSTA KUTUSU

Sevgili SİNEMA okuru,
Dergimiz idarehanesinde her gün sizin yüzlerce mektuplarımız doldurmaktadır. Yakın ve sıcak ilginize lâyık olabilmek için nasıl çalıştığımızı bilemezsiniz. Sizlere pek çok teşekkür ederiz.

Son gelen mektupların çoğu, üçüncü sayfamızda yayınladığımız ŞİİR VE FOTOĞRAF hakkındadır. Baştan bu konuda bir açıklama yapmayı gereksiz bulduğumuz halde, gelen mektupların çokluğu üzerine ŞİİR VE FOTOĞRAF köşesinin mahiyetini bildiriyoruz. Bu köşede, bundan böyle film yıldızlarımızın en çok sevdikleri fotoğraflarıyla beraber, en sevdikleri şiir yayınlanacaktır.

Diğer taraftan bazı okurlarımız bizden, sinema ile ilgisi olmayan dansöz, şarkıcı gibi kimselerin röportajlarını yapmamızı istemektedirler. Maalesef konumuz harici olduğu için böyle kimselerden bahsetmemiz ve onlarla röportaj yapmamız imkânsızlaşıyor. Okurlarımızdan ricamız, sinema'da popüler olmanın ve sinemayı kendine meslek edinmeyen kişilerin röportajlarını bizden istememeler. Maalesef bu arzularını, üzülerek yerine getiremeyeceğiz.

Bazı okurlarımız da Posta Kutusu cevaplarının geç kaldığını ve Sizin Köşeniz'e gönderilen mektupların yayınlanmadığını bildiriyorlar. Posta Kutusu'na çok fazla yer ayrılmadığımız için gelen birçok mektuplar sırasıyla cevaplanıyor. Hâlen elimizde cevaplanmamış iki bine yakın mektup var. Takdir edersiniz ki, bu mektupların hepsinin birden cevabını vermeğe kalkışsak, SİNEMA'nın beş altı sayısını sadece bu cevaplara hasretmemiz gerekecektir.

Konca

Gibi Taze

Pürüzsüz bir cilde sahip olmak için Vitaminli **NESLON** güzellik kremi kullanınız Sizi tereddütsüz neticeye ulaştıracaktır

Dr. Winter formülü

NESLON

PRZ - 7

SİN - 10

Sizin Köşeniz'deki yayınlanan mektupları okuyorsunuz. Bunlar daha ziyade her okurun ilgisini çekecek, zevkle okunabilecek olanlar arasından seçilmiştir. Böyle mektupları memnuniyetle yayınlıyoruz. Gerekeceği Sizin Köşeniz'e mektup gönderen okurlarımızın bu hususlara dikkat etmelerini dileriz.

Başarı dileklerimizle.

SİNEMA

AHMET KÖKSALAN
(Izmir)

Mektubunuzda Nevin Aypar'ı çok beğendiğinizi ve onun hayranları ile Türkçe veya İngilizce olarak mektuplaşmak istediğinizi bildiriyorsunuz. Bu arzunuz üzerine adresinizi yayınlıyoruz. Selâmlar.

Ahmet KÖKSALAN
Amerikan Subaylar
Klubü Şair Eşref Bulv.
No. 42/2 - İZMİR

TURHAN AKBULUT ve
Arkadaşları (HOPA)

Bahsettiğiniz kimsenin sinemayla ilişkisi olmadığı için mektubunuza maalesef cevap veremeyeceğiz. Özür dileriz. Selâmlar.

HASAN SAHİLLİ (Hatay)

Zeki Müren, Birsal Film ile değil, As Film ile anlaşmıştır. Filmine Ağustos ayı içinde muhtemelen başlayacaktır. Selâmlar.

AGAH HÜN

Başarılı kompozisyon...

AGAH HÜN'Ü
TEBRİK

Şu satırları yazmadan az önce, çalıştığım sinemada bu kıymetli aktörün bir filmini seyrettim: «Hazreti Ömer'in Adaleti». Bu film çevrilmeden çok şiddetli tenkitlere uğramıştı halbuki. Sanki bu tenkitleri yalanlarcasına, çok iyi bir film olmuş. Agah Hün bu filmde öyle güzel bir oyun vermiş ki, geçenlerde yapılan festivale bazı kusurları olduğu halde, pekâlâ katılabilirdi...

Agah beyi, bu başarılı kompozisyonundan dolayı tebrik eder, yeni filmlerini beklerim.

Sami ERHAN
ÇORUMYOLCU YOLUNDA
GEREK

... Bir yıldız doğuyor. Beş on filmde gözüküyor. Tamnıyor. Ve sonra... Evet, sonra da film şirketi kuruyor. Birbirinden kalitesiz filmler yapıp piyasaya sürüyor. Para kazanmak, iş yapmak istiyorlar akıllarınca... Bir film şirketi kuruluyor. Bir başka film şirketinin çevirdiği, piyasada tutulduğu filmi az bir değişiklikte tekrar filme alıyor. Paranın gözlerini fazlasiyle kamaştırmış olduğunu ancak gazete ve dergilerde filmleri tenkid edildiği zaman anlıyorlar... Derken bir rejisör çıkıyor ortaya... Film artistliğinden rejisörlüğe ter-

fi edenlerden biri... Bir başka filmde oyuncu - rejisör olarak, gözükene diğer bir rejisör arkadaşını aynı mevzuda taklide yelteniyor. Film yapayım derken, berbat ediyor. Bereket kendi olmadığı sahnelerde film biraz daha güzelleşiyor...

Bunlar günlük olaylar... Aman efendim, neden yapmasınlar? Yapanların onlardan neleri üstün? Paraları da var... Paralarına karşılık para kazanmak hakları değil mi? Eeee... İşin esasında o zat ne işle ilgileniyordu? Malûm, anlamadığı işlere girişerek film piyasasını berbad ediyor...

Koskoca Amerika'da kaç tane film şirketi var? Ya Türkiye'de? Hemen artistlerimizin sayıları kadar...

BİLİNEN MUAMMA:

Muhterem Nur ve Efgan Efekan muamması artık bizlerce biliniyor.. Efgan Efekan hiçbir zaman Muhterem Nur'u sevmemişti. Bunu anlamak gayet kolay. Muhterem Nur, gayet büyük bir yıldızımız. Şöhretini memleketimizde duyurmadığı şehir yok. Halbuki Efgan Efekan ise bazan parlayan, bazan sönen bir yıldız. Daima parlayabilmesi için de hiç kimseye bir kötülüğü olmıyan, herkesin iyiliğini isteyen ve hayatı boyunca ağlayan bir kadının kalbini çalarak şöhretinden istifadeye kaktı. Muhterem Nur'u sevmediği halde seviyorum diyerek onun kalbine girmek hiç de vicdanlıca bir hareket değil. Onun aşk dediği keli-

Ne lüzüm var halbuki... Çoğunun ismi var. Ne iş yaptığı meçhul... Oysa para kazanmak mı istiyorlar? Dört - beş film amili birleşmeler, bir film şirketi kurup beraberce çalışsınlar. Ve biz de ancak bundan sonra iyi filmler görebiliriz. Sermayeleri yükselecek... Para fazla olunca filmler zenginleşecek... Ve eminim ki birleşerek çevirdikleri filmler, tek başlarına çevirdikleri filmlerden kat kat üstün iş görecektir...

Ve bu suretle Türk filmciliğinin ilerlemesi için ilk adım atılmış olmaz mı?

Film şirketleri azalsın beyler...

Ama bize ne?

Yolcu yolunda gerek...

Osman Nuri DİLEK
TRABZON

me sadece reklamdı.

Muhterem Nur'a sevdiğini söylediği zaman, onun kendisini değil, onun sırtından edindiği reklâmı seviyordu.

O, bu reklâmı daha evvel Nilüfer Sezer'in sırtından edinmeye kalkmıştı. Fakat Sezer nasıl bir maceraya kurban olacağını anladığından onu terk etmişti. İşte Efgan Efekan Nilüfer'den intikam almak için Muhterem Nur'u bulmuştu. Hem reklâm daha yükü olacaktı.

Efgan kendisine bu reklâmı sağlayacak bir de mecmua bulmuştu. Bu mecmua daima kendi lehine yazıyordu. Tabii ki, Muhterem Nur'un aleyhine. Böyle haksızlık olamaz. Hatta bu derginin muharrirlerinden biri insafıca, vicdanlıca bir iş yapmış gibi, Muh-

YILDIZ VE MÜŞFİK KENTER İzmirliiler memnun...

terem Nur'u kıskandırdığı-
nı, ağlattığını yazıyordu.

Bu mecmua yine Muhterem kıskandırmak için, Efgan'ın İspanyol yıldızlarıyla olan arkadaşlığından bahsedip resimlerini basıyorlar. Arayı daha çok açmak için de bir çok mektup aldıklarını ve telefon ederek bu habere sevinen meçhul okuyucularından bahsediyorlar. Bir biz bunu bu mecmuaya hiç yakıştıramadık. O mecmua ki, Muhterem Nur'un hayatını yazmak, onun resimlerini basmakla büyük bir satış yapmıştı.

Onlara ve Efgan Efekana söylenecek bir sözüm var:

Size telefonla memnuniyetlerini bildiren hoppa genç kızlar varsa, Muhterem de gizliiden gizliye memnuniyetini bildiren temiz kalpli, dürüst Anadolu halkı var. Onu hiç bir zaman ezemezsiniz.

Çünkü ne yapsanız o, Anadoluda bir ilâhtır...

Sevim **İNCEBERBER**
ve
98 arkadaşı
BURSA

**SİTEÇİLER
İZMİR'DE**

Bir ay içerisinde dört güzel eseri temsil eden Site sanatçıları gerçekten kıy-

metli bir topluluk. Şu kızın yaz ayında son olarak sahneye koydukları «BAHARIN SESİ» komedisini büyük bir başarı ile temsil etmekte. Hele değerli sinema ve tiyatro aktrisi-miz Çolpan İlhan, Olive Lasbrooke rolü ile hakikaten İzmir'li hemşehrilerinin kalblerini fethetti. Ayrıca, Çiğdem Selişik ve Genco Erkal'ın da oyunları küçümsenemez. Çok kısa sürelerle beş eseri temsil eden bu kıymetli ekibi daha bir çok İzmir'li görememenin mahzunluğu içerisinde. Ne yazık ki Elhamra Sineması'nın kapısından geri dönüyorlar. Gönül ister ki, Kenter Kardeşler İzmir'e bir daha gelişlerinde daha uzun bir program hazırlasınlar ve her İzmir'li onları daha çok alkışlamak fırsatını bulsun.

İzmir'li sanat severlere hareketli bir ay yaşatan Site topluluğuna ve Kenter Kardeşlere defalarca teşekkür.

Yılmaz **TITIZCAN**
22. Sokak, No. 35
Güzelyalı, **İZMİR**

**BEGENDİĞİM
AKTÖR**

... Elbetteki herkesin beğendiği bir artist vardır. Ben de, beyaz perdemizin ünlü aktörü **SADRİ ALIŞIK**'ın hayranıyım... Yanıl-

mıyorsam 1958 - 59 sezonunun en verimli kordelâlarından biri olan **İFTİRA** filminde çıkardığı oyunla, senenin en başarılı aktörü ünvanını kazanmıştı Sadri Alışık... Daima kaliteli filmlerde seyrettiğimiz Sadri Alışık, eski bir oyuncu olmasına rağmen, şöhretinden hiç bir şey kaybetmiyerek durumunu muhafaza ediyor... Bravo Sadri Alışık.

Sizi perdede seyretmek benim için bir zevktir... Bu kudreli aktörümüze, sanatkâr eşi ve küçük yavrusuyla birlikte saadetler diler, sanat hayatında sonsuz muvaffakiyetler temenni ederim...

**Fikret SOYKAN
BODRUM**

SADRİ İKREM LE
Allah'ı bağışlasın...

Evlilik. S

GÜZEL SANATÇIMIZ GÜL GÜLGÜN DÜNYA

Röportaj :

Şimdiye kadar birçok kimselerden «Bekârlık Sultanlıktır» sözünü defalarca duymuşsunuzdur ama «Evlilik Sultanlıktır» diyen belki de hiç raslamamışsınızdır. Şehir Tiyatrosunun güzel yıldızı ve Beyaz perdenin tatlı aktristi işte böyle söylüyor. «İlk ve Son» un emsalsiz aktristi Gül Gülgün, bu günlerde dünyanın en mesut insanı. Nasıl mesut olmaz ki. İki senedenberi seviştiği gençle bu günlerde evleniyor.

— Nasıl tanıştınız?

Diyorum ikisine de... İki si de ayrı ayrı anlatmaya kalktı. Ama biz isterseniz önce, nişanlısı Oktay Milor'u dinliyelim.

— İki yıl kadar oluyor. Prodüktör bir arkadaşım vardır, Nejat Sandaner. Nejat bir gün, Ordu Film merkezini gezmek için, Nusret Eraslan'ın bizi davet ettiğini söyledi. Sinema artistlerimizden bir iki kişi de davetli dedi. Sonra sözlerine ilâve etti:

— Sen otomobilinle Florya'daki kampa gel. Oradan

Bir binanın, bir geminin yahut bir uçağın inşası için, nasıl önceden bir plân hazırlanması lâzım geliyorsa, bir filmin çekiminden önce de plânlama şarttır. Sinema sanatında bu plânlama, «Senaryo» olarak adlandırılıyor.

Senaryo'nun kısaca tarifini yapmak gerekirse, bir sinematografik konunun genişletilmiş ve plânlanmış şekli, demek uygun olur. Hareketli, iyi düzenlenmiş, kuvvetli bağlantılara sahip ve sinemanın etki noktaları bilinerek hazırlanmış bir konu, senaryo haline gelebilir. Senaryo'nun nüvesini konu teşkil ettiğine göre, iyi bir konudan iyi bir senaryo, iyi bir senaryodan da iyi bir film ortaya konulabileceğini söyleyebiliriz. Şüphesiz, bazan iyi bir senaryo kötü bir film haline gelebilir. Bu, eldeki imkânların, rejisörün ve nihayet o eseri meydana getirmek için çalışanların bilgi ve iyiniyetlerine bağlıdır. Ancak, kötü yazılmış bir film hikâyesinden asla iyi bir senaryo yapılamayacağı gibi, kötü bir senaryodan da iyi bir film yapılması mümkün değildir. Eldeki imkânlar ne kadar geniş olursa olsun, çalışanların bilgi ve iyiniyetleri de başarılı bir film yapılmasını sağlayamazlar.

Çağdas sinema'da konu ve senaryonun önemi, ge-

çen yıllara nazaran son derece artmış ve bugün beyaz perdedeki görüntüler, en ufak detaylarına varıncaya kadar kâğıt üzerinde önceden tasarlanmış, hazırlanmıştır. Sinema'da ileri seviyelere ulaşmış memleketlerde bu çeşit senaryolar kullanılmaktadır. Henüz çağdaş seviyeye ulaşamamış olarak gördüğümüz Türk Sineması ise, bir sinema eserinde konu ve senaryonun önemli anıyamamış olmanın acısını çekmektedir.

Son yıllara kadar Türk filmlerinin jeneriklerinde, senaryo yazarının adı

Senaryo Gerek!

bulunmazken, şimdi piyasada isim yapan ve kendilerinden eser aranan bazı şahısların mevcudiyeti, sadece birkaç iyiniyetli, bilgili prodüktörün isabetli görüşünden doğmuştur. Ayrıca, senaryo yazarlarımızın cesaret, fedakârlık ve azimlerini de zikretmek büyük hak-sızlık olur. Zira bugün sinemamızın en büyük işi görüp de, en küçük payı alan yalnızca senaristlerimizdir. Bir filmin maliyet nisbetli ölçüsünde bir aktöre, bir aktrise dökülen paralar yanında, senaristin aldığı miktar üzerinde

söz edilemeyecek kadar azdır.

Eğer amacımız, çağdaş Türk Sineması'na gitmekse, konu ve senaryo sıkıntısının herşeyden önce halledilmesi elzemdir. Bizim memleketimizde, yaşayışımızı, törelerimizi, yanbaşımızdaki acı-tatlı gerçekleri tümüyle verebilen senaryoyu yazacak kişiler aramalı, bulmalı ve hâlen senaryo yazarlarının da da imkânlarını genişletmeliyiz. Özel film hikâyesel yarışmaları tertiplemek, senaryo yazarlara armağanlar vermek, yazarın üzerindeki etkiyi kaldırmak, ismarlama senaryo yazdırmaktan vazgeçmek ve nihayet bir sinema eserinde senaryonun önemli artık anlamak, sinema adamlarımız ve bilhassa prodüktörlerimiz için mutlaka yerine getirilmesi icap eden vecibelerdir. Senaryosuz film yapılamayacağı gibi, senaryonun bulunmadığı bir sinema'nın varlığını kabul etmek de imkânsızdır. Unutmayalım...

Utanlıktır

EVİNE GİRMENİN ARİFESİNDE...

Merâl SAYIN

hep beraber Yıldız'a «Ordugittik. Nejat bana «kapıda Film Merkezi» ne gideriz. beklememi» söyledi ve onların yanına gitti. Hazırlanıyorlarmış...

— Daha önce Tiyatro'da bir iki piyeste görmüştüm. Bilhassa «Bu Akşam Semerkantta» piyesinde çok beğenmişim, Florya'ya giderken bu beğendiğim akti-rişle karşılaşacağımı aklıma getirmemişim bile...

— Gününü hatırlıyor musunuz?

— 29 Temmuz 1959.

— Maşallah... Ayıle, gü-nüyle aklınızda... Dememiş-ler, Büyük aşkların başlan-gıç tarihleri bilinir, unu-tulmaz diye... Sonra ne ol-du?

— O gün çok mühim bir işim vardı. Böyle olduğu halde randevumu iptal et-tim. Nejat'la birlikte ara-ba ile Florya'ya kamp'a

— Hemen hazırlandılar tabii..

— Ne gezer... Kapıda tam bir buçuk saat bekledim.

Sarışın yıldız, bu söz ü-zerine atıldı:

— Aşkolsun Oktay... Se-ni hiç beklettim mi şimdi-ye kadar?

— Bekletmedin... Sadece o ilk gün...

— Vallahi senin bekledi-ğinden haberim bile yoktu. Hatta çocuklara çabuk ol-mamızı söyledim. Arabada bekleyen var, dedim.

Nejat «Ziyanı yok, bek-lesin» dediği zaman, biz de aşağıda şoför beklileri sa-narak acele etmiştik.

Bu «şoför» lâfı hepimizi güldürdü. Oktay, olgun ço-

cuk, hiç gücenmedi bile... Sözüne devam etti:

— Sonra, Evet... Tam bir buçuk saat sonra, hanımefendiler kapıda arzien-dam ettiler. Ve yıldızlarımızla beraber Yıldız'a Ordu Film merkezini ziyarete gittiler.

Yan gözle Gül Gülgün'ü süzüyorum. «Oktay bey doğru söylüyor mu, diye soran gözlerimi farketmiş olacak ki:

— Evet Meral... Tanışmamız aynı Ok-tay'ın söylediği gibi oldu. Yalnız Bey-efendi birşeyi unutmuş olacak. Orayı da ben hatırlatayım. Ordu Film merkezini de gezerken, Set'lerden atlamama yar-dım etmek için «Gül hanım, elinizi verir

misiniz» diyor ve uzattığım elimi bir türlü bırakmıyor-du..

Oktay, mahcup mahcup Gül Gülgün'ün sözünü ta-mamladı:

— Uzatiş o uzatiş.. Hâlâ da elimi kurtaramadım.

Genç nişanlıların bu sö-zü salonda kahkahalar ya-rattı. Sevdiği kıza öylesine sevgi dolu bir bakışı vardı ki, onu ne kadar sevdiği her halinden belliydi.

Galiba bu «uzatmak» faslına biz de çok uzattık, ivisi mi sualleri değiştire-lim:

— İstikbal hakkında dü-şünceleriniz Oktay bey?

Ne demek istiyorsun gi-bisinden vüztüme öyle bir bakıyor ki, sualimi açmak mecburiyetinde kalıyorum:

— Yani. Gül hanım Ti-yatroya devam edecek mi? İzin verecek misiniz?

(Devamı 35. sayfada)

Yıldızınız hangi
rengi sever?...

**KÂMİL CANSU FİRMASI İLE SİNEMA DERGİSİ-
NİN HAZIRLADIĞI ÇOK ORJİNAL HAFTA SONU
TATİLİ YARIŞMASINI ÖZGÜ REKLÂM
TAKDİM EDER:**

BU ORJİNAL YARIŞMAYA KATILMANIZ İÇİN, yukarıda resimlerini gördüğünüz Film Yıldızlarımızın hangi rengi tercih ettiklerini doğru olarak bilmeniz lâzımdır. Doğru bilenler arasında çekilecek kurada kazanan talihi, hafta sonu tatilini dilediği herhangi bir kimse ile birlikte güzel İstanbul'umuzun en güzide lüks bir otelinde CANSU Firmasının sağlayacağı unutulmaz 2 gün geçirecektir.

CA - KA, Saniyede Güzelleşmenin Parolasıdır.

CA - KA Krem Puf, Yüzünüzdeki kırışıklıkları izale eden rakipsiz pudradır.

UNUTMAMALISINIZ Kİ BU TALİHLİ SİZ OLABİLİRSİNİZ!

Bu orijinal yarışmaya katılabilmeniz için alacağınız bir adet CA-KA Krem Puf Pudrası kutusunun altında bulunan yıldızlı CA-KA etiketini dolduracağınız üpon ile birlikte aşağıdaki adrese göndermenizi rica ederiz.

Yarışmaya katılabilmeniz için kuponlarınızı en geç 25 Ağustos 1961 tarihinde elimize geçecek şekilde yollamalısınız.

CA-KA YARIŞMA KUPONU

- ★ LEYLÂ SAYAR ..... rengi sever
- ★ MUZAFFER NEBİOĞLU ..... rengi sever
- ★ CAVİDAN DORA ..... rengi sever .

ADRESİM : .....

.....

KÂMİL CANSU (CA-KA Yarışma Servisi) Marpuççular Cad. Çarşılı Gürün Han Kat: 3

Eminönü - İSTANBUL

EVLİLİK SULTANLIKTIR

(Baştarafı 33. sayfada)

— Gayet tabii... Eşimin sanat hayatına mani olmak istemem. Tiyatrodan da oynayabilir, Film de çevirebilir.

Bu sırada Gül Gülgün, atıldı:

— Zaten, Oktay da tiyatro ve sinemayı çok sever.. Müsterek zevklerimizden biri de tiyatrodur. Her piyesime gelir...

Oktay Milor söze karıştı:

— Her piyesine deyince sakın, sadece ilk gecelere gidiyorum sonmayın. Her gece giderim, onu seyredirim ve temsilden sonra Gül'ü alırım.

Gülgün nişanlısının sözlerini tasdik ederek ilâve etti:

— Bir piyesi, temsil süresine göre on kere, otuz kere, yüz otuz kere seyretse bıkmaz.. Ve birçok arkadaşların eşleri gibi uyumaz.

Aklıma büyük bir şey gelmiş gibi, ben de:

— Yani, sözün kısası, oyunda erkek artistlerden biri hastalanınca Oktay bey onun yerine oynayabilir. Seyrede ede, artık piyesi izberlemiştir.

— Yok.. Katiyen.. Sahneye çıkmak niyetinde değilim. Ben sadece bir seyirciyim.

Sarışın yıldız, nişanlısının yüzünü okşadı:

— Tatlı, sevimli, nazik bir seyirci.

Bu söz üzerine sordum:

— Eşiniz sahnede alkışlandığı zaman neler hissedersiniz?

— Gül sahnede başarı kazandığı zaman, ben çok heyecanlanırım ve onun başarısı ile iftihar ederim.

— Onu tenkit eder misiniz, oyunlarında?

Oktay, çekingen etrafına bakındı. Belli ki, birinden korkuyor.

— Bana söz düşmez bu evde... Asıl münekkit var.

Asıl münekkit kimmiş? Gibisinden etrafıma bakınırken Gül atılıyor:

— Annemi kastediyor...

Gerçekten de Aliye hanım, öğretmen olacağına münekkit olsaydı, tiyatro

sinematek.tv

KENDİNİZ DİKEBİLİRSİNİZ

Mektupla BİÇKİ-DİKİŞ DERSLERİ

Evinizden ayrılmadan, elinize kadar gönderdiğimiz bol şekilli, resimli, patronlu derslere, günde birkaç saat çalışmak suretiyle üç ayda mükemmel bir terzi olabilirsiniz. Böylece kendi elbiselerinizi dikebileceğiniz gibi başkalarına elbise dikmek suretiyle aylık kazancınızı 3000 liranın üzerine yükseltmeniz mümkündür. Elbiselerinizi diken terzilerin sizden yaratılış bakımından hiç bir üstünlükleri yoktur.

Üç aylık ders ücreti 100 liradır. Biçki-Dikiş dersleri ile birlikte ayrıca şunlar verilir:

- 1 — Yemek dersleri
- 2 — Pasta ve tatlı dersleri
- 3 — Elbise modelleri
- 4 — İşleme modelleri
- 5 — Leke çıkarma usulleri
- 6 — Doktorunuz diyor ki
- 7 — Çok sık bir dikiş kutusu
- 8 — Komple iğne takımı
- 9 — Eşel
- 10 — Mezür

Daha geniş bilgi için
PARASIZ BROŞÜRÜMÜZÜ İSTEYİNİZ

INTERNATIONAL OFFICE BİÇKİ-DİKİŞ SERVİSİ

Galatasaray Yeni Çarşı Cad.No.46 Kat.2 Beyoğlu
İSTANBUL

ve sinema artistlerimizden hali dumandı. Kızının da hiç bir rolünü beğenmez «Şöyle oynasaydın, daha iyi ederdin» diye söyler.

— Romantik veya realist?

— Yerine göre romantik, yerine göre realist olurum.

Gül Gülgün «Ama bu Oktay'ın röportaj'ı oldu» diye bağırıyor.

Ben de ona soruyorum: — Artistlerden kimi seversiniz?

— Elizabeth Taylor, Anna Magnani, Ingrid Bergman.

— Uğur'a inanır mısınız?

— Uğura inanırım, ama batıl itikadım yoktur.

Evlennemeleri yakın olan nişanlılara ne sorulur, bilirsiniz:

— Balayınız uzun sürececek mi?

— Zannetmem. İşlerimiz buna mâni.. Bir hafta sürebilir belki.

Son sualimi soruyorum: — Çok çocuk ister misiniz?

İkisi birden:

— «Çocuk istemiyoruz» diyeceklerdi ama, Aliye hanım öyle bir baktı ki; «Şimdilik istemiyoruz» demekten başka çare bulamadılar.

sinema

